

بنیاتی زمان له شیعیری «سه باح ره نجدهر» دا

پ.ی.د. ده ریا جمال چه ویز چه ویزی

م.ی. شهیدا باسم عبدالله

زانکۆی کۆیه / فاکه لتی پهروه رده / به شی کوردی
hayat.darya.jamal@koyauniversity.org

زانکۆی کۆیه / فاکه لتی پهروه رده / به شی کوردی
SangShaida.basim@koyauniversity.org

پوخته:

زمانی شیعیری، یه کیکه له ره گهزه بنه ره تیبه کانی شیعیر، شاعیر به شیوه یه کی تایبهت مامه له ی له گه لدا ده کات، له ریگه ی به کاره ی نانی شیوازیکی تایبهت، زمانیکی تایبهت به خۆی دروست ده کات، ئەزموون و به هره و لیهاتوویی خۆی له ریگه ی یاریکردن به که ره سه ته کانی زمان ده خاته روو. زمان لای «سه باح ره نجدهر» رۆلی سه ره کی ده بینیت له چۆنیه تی دروستکردنی جۆری وینه ی زهینی به شیک له و وینه زهینیانه ی به هۆی چۆنیه تی ریزبوونی که ره سه ته زمانیه کان و رۆلیان له نیو پسته کانی زماندا دروست ده بن. له ریی زمانه وه ئه و تیه زریانه بو به رانه ر ده گوازیته وه. زمانی شیعیری زمانی ویزدان و هه ست و زهینی و لایه نی خودی مرۆقی تیدا ره نگیدا وه ته وه. زمانیکی خه یالی و ره مزیه. هه ر بۆیه جۆریک له و وینه زهینیانه ی که دروست ده بن، ده کریت له راستیدا وینه یه کی گواستراوه ی واقع بیت، به لام واقعیک که شته کان تیاندا واتایی بن. بۆیه زمان له چوارچیه ی شیعیردا به پیی واتاسازی، لیکدانه وه ی بو ده کریت.

کلیله وشه: بنیاتی زمان، شیعیر، ئەزموون، سه باح ره نجدهر، تایبه ته ندی.

پێشهکی

بینات به وینە ی کۆمه‌لیک په‌گه‌زی رێکخراو دیت که هه‌ر په‌گه‌زێک له‌ پێوه‌ندییدا به‌ په‌گه‌زه‌کانی تروه‌ دیاری ده‌کات. واته‌ بنیات ئەو پێکهاته‌یه‌ که بنیاته‌کان له‌ هه‌ر ده‌قیکی ئەده‌بییدا پێوه‌ندییه‌کی پاسته‌وخۆی به‌یه‌که‌وه‌ هه‌یه‌ به‌ گۆرانی په‌کیکیان، ئەوی تریشیان ده‌گۆریت، یاخود ئەگه‌ر په‌کیکیان بگۆردریت، ئەوانی تر وه‌ک خۆیان مینیتته‌وه‌، ئەوا که‌موکوورپی له‌ بنیاته‌کانی تری به‌ره‌مه‌ ئەده‌بییه‌که‌دا دروست ده‌ییت. کاری ئەده‌بیش له‌ چهند بنیاتیک پیک هاتوو، ئەوانیش گرنکتزینیان، بنیاتی زمانه‌ که‌ خاوه‌ن تابه‌مه‌ندیی خۆیه‌تی و وینای دروستکه‌ره‌که‌ی، یان خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات که‌ شاعیر له‌ رێگه‌ی نووسینی شیعروه‌، به‌رده‌وام هه‌ولێ نوێوونه‌وه‌ بۆ زمان ده‌ره‌خسینیت. له‌م رێگه‌یه‌وه‌، مانای سواو و کۆن فری ده‌دات و رۆح و واتایه‌کی تازه‌ و نوێ به‌به‌ر داده‌کات. به‌پێی سه‌رده‌می شاعیر مانای نوێ بگه‌یه‌تیت و گوزارشت له‌ واتا و ده‌لاله‌تیکی نوێ بکات که‌ له‌گه‌ڵ سه‌رده‌مه‌که‌ بگونجیت. هه‌روه‌ها پرۆسه‌ی داهینانی شیعیری پتر له‌ بواری داهینانی زماندا خۆی ده‌نوینیت.

ده‌توانین بڵین زمانی شیعری، په‌کیکه‌ له‌ په‌گه‌زه‌ سه‌ره‌کی و بنه‌ره‌تییه‌کانی شاعر، شاعیر به‌ شپۆه‌یه‌کی تابه‌ت مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کات و له‌ رێگه‌ی به‌کارهینانی به‌ شپۆازیکی تابه‌ت زمانیکی تابه‌ت به‌ خۆی تیدا دروست ده‌کات، ئەزموون و به‌هه‌ره‌ و لێهاتووپی خۆی له‌ رێگه‌ی یاریکردن به‌ که‌ره‌سته‌کانی زمان هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی ده‌خاته‌ روو، هه‌ر بۆیه‌ ئەرکی زمان له‌ بواری شیعردا بریتیه‌ له‌ لایه‌نی ئیستاتیکای شیعره‌که‌ له‌گه‌ڵ نواندنی وشه‌کان.

بنیاتی زمان له‌ دیوانی «سه‌باح په‌نجده‌ر»دا، هه‌ولێکه‌ بۆ تیشکخستنه‌ سه‌ر لایه‌نی بنیاتی زمانی شیعری لای شاعیر، دیاریکردنی تابه‌مه‌ندی زمانی شیعیری شاعیر، ئەو رێزازی له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا گه‌راوه‌ته‌ به‌ر، رێزازی شیکاری - وه‌سفیه‌، به‌مه‌بستی شیکردنه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌کان و به‌ ده‌سته‌پێانی ئامانجه‌کان پێره‌وی لێ کراوه‌. هه‌لبه‌ژاردنی ئەم ناویشانه‌ش به‌ هۆی که‌می ئەنجامدانی

توێژینه‌وه‌ له‌ سه‌ر به‌ره‌مه‌کانی شاعیردا. جگه‌ له‌مه‌ش به‌ره‌مه‌کانی شایسته‌ی ئەوه‌ن به‌ شپۆازیکی زانستی به‌پێی میتۆدیکێ په‌خنه‌ی هه‌لسه‌نگاندونیان بۆ بکریت. توێژینه‌وه‌که‌ش له‌ دوو به‌ش پیک هاتوو. به‌شی په‌که‌م، له‌ دوو ته‌وه‌ر پیک هاتوو؛ ته‌وه‌ری په‌که‌م، باس له‌ چه‌مک و پیناسه‌ی زمانی شیعری کراوه‌؛ ته‌وه‌ری دووهم، باس له‌ ئەرکه‌کانی زمانی شیعری له‌ خولقاندنی وینه‌ی شیعریدا کراوه‌. به‌شی دووهمیش، له‌ دوو ته‌وه‌ردا باس له‌ بنیاتی زمان له‌ شیعری «سه‌باح په‌نجده‌ر»دا کراوه‌؛ ته‌وه‌ری په‌که‌م، بنه‌ما گشتیه‌کانی به‌کارهینانی زمانی شیعری خراوه‌ته‌ روو؛ ته‌وه‌ری دووهمیش، بنه‌ما خودیه‌کانی زمانی شیعری خراوه‌ته‌ روو. له‌ کۆتاییشدا ئەو ئەنجامانه‌ی به‌ده‌ستمان هیناوه‌، به‌ چهند خاڵیک نیشان دراون. دواتر لیستی ئەو سه‌رچاوانه‌ی له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا سوودبان لێ وه‌رگیراوه‌ خراونه‌ته‌ روو، دواتریش پوخته‌ی توێژینه‌وه‌که‌ به‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی خراوه‌ته‌ روو.

به‌شی په‌که‌م

زمانی شیعری

ته‌وه‌ری په‌که‌م

چه‌مک و پیناسه‌ی زمانی شیعری

زمان له‌ رووی واتای گشتیه‌وه‌، بریتیه‌ له‌ کۆمه‌له‌ هیمایه‌ک بۆ گفتوگۆکردن و له‌یه‌گه‌یشتن. واته‌ زمان ئەو گه‌وه‌ره‌یه‌ که‌ له‌ ده‌ستی مرۆفدایه‌ و له‌ رێگه‌یه‌وه‌ ده‌توانریت بیر و داهینان و ئەزموونه‌کان بگه‌یه‌تیت به‌ ده‌وربه‌ر و نه‌وه‌کانی داهاتوو. «زمان دیاره‌یه‌کی ئالۆزه‌ و چهندان بواری ده‌گریتته‌وه‌، هه‌ر بواریک به‌ شپۆه‌یه‌ک لێکی ده‌داته‌وه‌ که‌ سوودی بۆ بواره‌که‌ی هه‌ییت، بۆ ئه‌وه‌ فله‌سه‌فه‌ گرنگی به‌ زمان ده‌دات له‌ پرۆسه‌ی ناسین و پێوه‌ندیی زمان به‌ لۆژیکه‌وه‌. ئیستاتیکێ گرنگی به‌ جوانی ده‌دات له‌ ده‌قدا، که‌ ده‌لێن شیعریک له‌ شیعریکی تر جوانتره‌، مه‌به‌سته‌که‌ هه‌ر ته‌نیا واتا نییه‌، به‌ لکوو جوانکارییه‌، که‌ زیاتر به‌ زمان ده‌کریت.» (ئه‌حمه‌د، ٢٠١٠، ل: ١٠٤) ئەده‌ب له‌ ساده‌ترین پیناسه‌یدا بریتیه‌ له‌ زمان، چونکه‌ که‌ره‌سته‌ی ده‌رپینی ئەده‌بیاته‌،

واته یه کتیک له ئه رکه کانی زمان، ئه رکی شیعریه، باشترین کهرهسته کانی پازاندنه وهی به رهه می ئه ده بییه. شیعریش وهک به شیکی گرنگی ئه ده ب، راسته وخۆ به زمان خۆی ده پازینیتته وه، شاعر له کایه ی زماندا ئه رکی نیشاندانی وینه یه، یان گه یاندنی بیروکه یه. ههر بۆیه ده گوتریت: شاعر «ده برینیکی جوانه له پرسی هه لێژاردنی زمانیکی کاریگه ر بۆ راگه یاندنی په یامه که ی به په یاموه رگری ده قه که یدا، له م حاله ته دا ده قنوس وهک په یامنیتریک هه ول ده دات کهرهسته ی له بار بۆ راگه یاندنی بیر و بۆچوونه کانی له نیو ده قه که یدا هه لێژریت که ئه ویش زمانه و به بنه مایه کی سه ره کیی ئه ده ب داده نریت.» (عه لی، ٢٠١٥: ١٠٥) ئه و ره گه زانه ی به شداری له پیکه یان و بنیادنانی شاعر ده که ن به گشتی، دابه ش ده بنه سه ر چه ند جوړیک، له وانه: بیر، سۆز، خه یال، زمان... هتد. زمان لایه نیکی هه ره گرنگی نیو ئه ده به به گشتی و شیعریش به تایبه تی، ئه و زمانه ش له گه ل زمانی ئاسایی روژانه ی خه لک جیاوازه.

ههر بۆیه «کاری ئه ده بی، بوونه وه ریکه شاعیر له خودی خۆیه وه دروستی کردوه، زمانیش ماده ی ئه ده به، به لام واتای خه لککردنی هونه ری زالبوونی نووسه ره له سه ر زمان، به وه ی له خود و پۆخی خۆیه وه ده یخاته سه ر... زمانیش وه سیله ی نووسه ره بۆ خه لککردنی ئه ده بی.» (گه ردی، ٢٠١٠: ٦٩). ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که زمانی شیعری، زمانی خودی نووسه ره، یان شاعیره و ئامانجی یه که می داهینان و خه لککردنه، واته زمان ده ورپکی یه که جار به رزی له بواری ئه ده بدا به گشتی و شاعر به تایبه تی هه یه، زمانیش له بواری شاعیردا «ئامرازیک نییه بۆ ده برین، به لکوو خولقینه ری واتای واتایه که پیشتر له ئارادا نه بووی، شاعیر له به کاره یانانی ئه و وشه یه وهک پاره ده ستاوده ستی پئ کرابی، ئازاری ده دات.» (حبیب الله، ٢٠١٣: ٤٤). شاعر پیکهاته یه کی زمانه وانانی و هونه رییه زیندوو که ره وه ی زمانی کۆمه لگه کان و هینانه کایه ی زمانیکی نوپیه که خاوه ن تایبه تمه ندی خۆیه تی و وینای خاوه نه که ی ده کات، شاعیر له ریگه ی نووسینی شاعیره وه، به رده وام هه ولی نوپوونه وه بۆ زمان ده ره خسیت و له م ریگه یه وه

مانای سواو و کۆن فری ده دات و هه ولی دۆزینه وه ی مانای تازه و په هه ندی نووی بۆ وشه ده دات. بۆیه زمانی شیعری، دیارده ی ژبان وه رده گریت. شاعیر له ده روونی خۆیه وه وشه ی بۆ ده دۆزیتته وه و به زمانیکی سه رده میانه، که ته نیا شاعیر توانای به کاره یانانی زمانیکی شایسته ی شاعیره که ی هه یه. زمانی شاعر پیکهاته یه کی سه ره به سه ته، خۆی به کۆت و به نده کانی زمانی ئاسایی نابه ستیتته وه. شاعیر به پیوه ری خه یال شته کان ده رده پریت. وشه کانی له کاتی به کاره یانانیان له سروشتی خۆیان ده رده کات، چونکه «زمانی شیعری، ئه و زمانه یه تا پپی ده کریت به وینه، به ره مز به هیمای جوړاوجوړ خاوه نه که ی ته عیبه له خۆی ده کات...، یان شاعیر ئه و کائینه یه له دوو توپی زمانه که ی خۆیدا زمانیکی دیکه ده هینیتته کایه وه.» (مه لا، ٢٠٠٥: ٢٢-٤٩). واته شاعر ریزمانیکی تایبه تی نییه که مروق وهک ریزمانی هه ر زمانیکی تر فری بی، به لکوو هه ر شاعیره و به پپی توانا و ئه زموونی خۆی، له ریگه ی به کاره یانانی شیوازیکی تایبه ت زمانیکی تایبه ت به خۆی تیدا دروست ده کات.

ههر له م باره وه «ئه دۆنيس» ی شاعیر، جیاوازی له نیوان زمانی روژانه له گه ل زمانی شاعیریدا ده کات و ده لیت: «زمانی ئاسایی، زمانی روونکردنه وه یه؛ زمانی شیعری، زمانی ئاماژه یه، زمانی وینه یه. شاعر ئه و شتانه ده لیت که به زمانی ئاسایی ناگوترین.» (بوکی، ٢٠١١: ١٢١). ئه گه ر شاعر زیاده روپی و رووبه رووبوونه وه بیته له گه ل حه قیقه تی ناوه کیی شتیک یان هه موو دونیا ده بیت زمان له مانای ئاسایی خۆی لا بدات. زمانی شاعر، هیمایه له کاتیکدا زمانی ئاسایی، زمانی روونکردنه وه یه. ده قی زهینی، تپه پراندنی به ره به سه ته کانی زمانی فه ره نه نگیه له سه ر بنه مای توانای کولتووری شاعیر. شاعیری داهینه ر، توانای ئه وه ی هه یه وینه ی شیعری بگۆریتته دۆخی تپگه یشت و مانا. له ریگه ی چۆنیه تی به کاره یانانی زمانی شاعیره وه ده توانریت به هره و لپهاتووپی توانا و زالبوونی شاعیر به سه ر زمانه که ی و ئاستی داهینانی ده قه که دیاری بکریت، ههر بۆیه ده گوتریت: «شاعر کوری زمانه که یه تی و تاکه کهره سه شتی زمانه.» (عبدالطیف، ٢٠٠١: ٢٦)،

تهوهری دووهم

ئه رکه کانی زمانی شیعی له خولقاندنی وینهی

شیعریدا

زانستی زمان، وهک زانستیکی پێوه ندار و وابهسته به میشک و فهرهنگی عهقلیهوه، بهشیکی لیکۆلینهوه کانی بو تیتگه یشتن له چۆنیهتی کارکردن و دهرخستنی توانا کارامه بییه کانی فهرهنگی عهقلیهوه تهرخان دهکات. له روانگهی زانستی زمانهوه فهرهنگی عهقلی واپیناسه دهگریت که «کۆگایهکی زیندووی ههمیشه نوێکراوهیه بو یه که زمانیهکان و زانیاریی پێویستی له گهڵ تاکه تاکه ی وشهکان هه لگرتووه له میشکی ههر ئاخپه ریکی زماندا له باره ی واتای وشهکان و ئهرک و پۆلی میشکی ههر ئاخپه ریکی زماندا له باره ی واتای وشهکان و ئهرک و پۆلی وشهکان و چۆنیهتی درکاندنیان، ئه وه زانیاریانه ش که زانیاریی فۆنۆلۆژیی مۆرفۆلۆژیی سینتاکس سیمانتیکی ده گریته وه.» (قادر، ئه حمه ده، ٢٠٢١، ل: ٢١٦) فهرهنگی عهقلی به شه هه ره سه ره کیه که ی ناوه وه ی زمان پیک ده هیئت، چونکه ئه م فهرهنگه ههر ته نیا کۆگایه ک نییه بو هه لگرتنی زانیاریه کان، به لکوو تیایدا میکانیزمی جوړاوجوړیش له خو ده گریت بو به کۆکردن و هه لوه شانده وه ی ئه و کۆده زمانیه نه ی که له خۆیانه هه لگری په یام و واتای زمانین. واته زمان و به کاره یانه کانی پێوه ندیی توندیان به کۆی زانیاریه وه هه یه. کۆزانیاریه کانیش به وه لیک ده درینه وه که ئه و کرده یه تاک ده توانیت هه ژموونی عه قل به سه ر بابه تیکی دیاریکراودا بچه سپینیت و تایه ته جیاکاریه کانیشی دهریخات، ههر له م روانگه یه وه بو دروستبوون و گواستنه وه ی ته واوی چه مکه کان، پاشان کۆکردنه وه یان له شیوه ی پێره و پکی سیسته ماتیکدا پێویسته ئه وه دهر بخهن که وینه ی زه ینی، رۆلێکی چالاک ده بینیت له گه یاندنی کۆزانیاریه کانه دا. له لایه کی تریشه وه، خودی کۆزانیاریی به رفه روان لای تاک ده بیته هۆی چالاککردنی پێره وی چه مکه کان له هزردا، پاشان نواندونیان له وینه کانه دا. ده شپت ئه م لایه نه ی وینه ی زه ینی له ریگه ی یاسا کانی سه رتۆپ و تیشکۆوه ده ستکاری بکرین. (مه حموود، ٢٠١٣، ل: ٩) واته به شیکی له

یاخود ده لێن: «شاعیر، زمانه.» (عه بدولواحید و مه دی، ٢٠٠٨، ل: ١١)، که واته شیعر هونه ریکه، شاعیر له ریگه ی به کاره یانه ی زمان وه کوو که ره سه ته یه کی زمانه وانیه به کاری ده هیئت، چونکه پرۆسه ی داهینانی شیعی پتر له بواری داهینانی زماندا خو ی ده نوینیت. واته گشت ئه و داهینان و گۆرانکاریانه ی له بواری ئه ده ب به گشتی و شیعر به تایبه تی ده کریت، ئه و له ریگه ی به کاره یانه ی زمان و که ره سه ته کانی ناو زمان ئه نجام ده درین، ههر بویه «ره سوول چه مزاتۆف» یش ده لیت: «پیاویک بیه ویت شیعر بنووسیت و زمانیش نه زانیت، وه کوو که سیکه مه له وانیش نه زانیت و خو ی فری بداته ناو پروباریکی هه لچوووه.» (حبیب الله، ٢٠١٣، ل: ٣٨). له بواری ئه ده بیاتدا، زمان چاوه روانی خه یال ده کات؛ خه یالێکی داهینه ری جوان به کاری به هیئت، چونکه داهینان خو ی شکۆمه ندیی ئه ده بی و دۆخیکی شکۆمه ندیی مرۆفانه یه «زمان نیشانه یه که له نیشانه کانی دۆخگۆرین، راسته وخۆ کرۆکی دۆخگۆرین نییه.» (ره نجه در، ٢٠١٣، ل: ١٥) له بهر ئه وه ی وینه ی شیعی، زمانیکی هه لچوونی هیماییه، نزیکه له جوول هوه. به کاره یانه ی زمان له م سه رده مه دا، له گه ل گۆرانی سه رده م و جوړی وینه کان، گۆرانی به سه ردا هاتووه، به تایبه ت له وینه ی زه ینیدا، زمان زیاتر بووه ته زمانیکی زه ینی و واتایی.

شاعیر بە ھۆی وێنە ی شیعریەو ە شتە نااشناکان بەرجهستە دەکات کە بە ھۆی زمانەو ە دەردەپرێت. پێوەندیی ئیوان زمان و وێنە ی شیعری لە سەر ئەو بنچینە یە بنیات نراو ە کە وێنە دەتوانیت پێوەندیی نوێ بۆ وشەکان بخولقینیت. «تۆدۆروف» لای وایە، ئەدەب بریتییە لە «سیستەمیک لە ناماژە و بە ھۆی بنیادی زمانەو ە بنیاد دەنرێت و لە پلە ی دوو ەمدە ئەدەب سیستەمیک دەلالییە». (عمامرە، ٢٠١٨) بیگومان زمان کارگە ی دروستکردنی وشە یە و ھیچ شاعیریک ناتوانیت بە بێ بەردەوامی و قوولبونەو ە لە زمان و باکگراوندی زمانی، درێژە بە ئەزمونی شیعری خۆی بدات. شاعیر کاتیک لە زماندا دەتوانی نوێبونەو ە بکات ئەو لە شیعریدا دەتوانی ەمان نوێبونەو ە بکات. چونکە «شاعیری بلیمەت زمانی پاشەرۆژ دەخولقینیت. پیرگامارا پێی وایە، دەقی زیندوو ە ھەمیشە ئاوسە بە داھێنانی نوێ و زمانی دروست دەخولقینیت.» (دەو ەن، ٢٠١٠، ل: ٨٠) واتە شاعیر لە ئیو فەرھەنگی زمانە کەیدا وشە ی نوێ دادەپرێژیت و واتای نوێ بە بەردا دەکات. واتە گەشەکردنی زمان، زیاتر لە سەر دەستی شاعیردایە. ەەر بۆیە ئەگەر سەیر بکەین، وشەکانی فەرھەنگ زیاتر لە گەل بە کارھێنانەکانی شاعیر دەتوانیت زیندوو و بەرگیکی نوێی ەیت. زمانی شیعری کاتیک چێژ بە خوینەر دەبەخشیت «سنووری حەرام و نەوتراو ەکان دەبەزینیت و بە واتا و دەلالەتی مەعریفە و گۆرانکارییە ریشەییەکانی کۆمەل و کولتوور بخاتە روو، ئەمەش سەرچاو ە کە لە ئەزمونی شیعری و باکگراوندی رۆشنبیری نووسەرە کەیدا، تا چەند توانیویەتی جیاوازی پۆزەتیفانە ی زمانی شیعری و مەعریفی لە دەقە کەیدا

بخاتە روو.» (عەسکەر، ٢٠٠٩، ل: ١٣٦)

لێرەدا وێنە کاری لە زیندا لە پینا و گەشتن بە وێنە ی زیندا بریتی دەیت لە لیکۆلینەو ە و نواندنی ئەو پێوەندیانە ی کە زانیارییە زمانییەکان دروستی دەکەن لە زیندا و روونکردنەو ە ی ئەو پێوەندیانە کە لە زینە ی قسە کەردا رێک دەخرین، بە مەبەستی دەربڕینیان و ئەم پێوەندیانەش دەگرێتەو ە کە گوێگر بە کاری دەھینیت لە پینا و دروستکردنی زنجیرە یە کە لە یەکنەچراوی تێگەشتندا.

وێنە زەینیانە ی کە دروست دەبن بە ھۆی چۆنیەتی ریزبوونی کەرەستە زمانییەکان و رۆلیان لە ئیو رستەکانی زماندا. واتە لێرەدا زمان رۆلی سەرەکی دەبینیت لە بەشیک لە چۆنیەتی دروستبوونی جۆری وێنە کە، چونکە بە گرنگیدان بە ەەر کەرەستە یەکی زمانی لە ئیو رستە کەدا شاعیر دەتوانیت وێنە کە ی لێ پیک بەینیت. لێرەدا چەمکی وێنە ی زەینی «و ە ک ە ەرجەستە یە ک کە بە وشە شیعرییەکان لە مێشکدا بەرز دەکرێتەو ە، بە مەرجیک ئەم جەستە یە دەبرین و پێشنیازکەر بیت، واتە چەمکی خۆی وێنە یە کە ی پیکھاتە یی زەینی کە بە شیو ە یە کە گونجاو یان بە بەروارد لە ئیوان دوو توخمدا روو دەدات کە یەکیان رووکەش و ئەو ی تریان نادیار بیت.» (الرشیدی، ٢٠١١، ل: ٥٨).

ھەموو مروقییک خەیا ل و بیرکردنەو ەکانی فرەوانترە لە ویناکردن و ئەو دەربڕینانە ی کە بە ھۆی زمانە کە یەو ە گوزارشتی لێ دەکات، زمان چەندە ھۆکاری ئاشکراکردن و گواستەو ە ی بیر و ئایدیاکانە، ەیندە زیاتریش دەستەو ە ستانە لە گەیانندی سەرجهمی زانیارییەکانی مێشکی مروقی ھۆکارەکانی و ە ک نەخۆشی، ماندویتی، ئازار، دلخۆشی، دلتنەنگی، ئاستی رۆشنبیری... ەتد، کە ھۆکارن لە بەردەم گەیانندی ەزری مروقی بە جیھانی دەرەو ە، سەرپەرای ئەمانە، کولتووریش ھۆکارێکی دیکە یە کە زمانی مروقی سنووردار دەکات. (قادر و ئەحمەد، ٢٠٢١، ل: ٢١٧). «گۆران» ی شاعیر، دەرکی بەو بێدەسەلاتییە ی زمان لە ئاست ەزردا کردو ە، واتە بێھیزی زمانی دەرەو ە بە ەیزی زمانی ناو ەو ە ی بۆ دەرکەوتو ە، لە ھۆنراو ە ی «ھەلبەستی دەرووندا» دەیت:

ھەرچەند ئەکەم ئەو خەیا لە ی پێی مەستم
بۆم ناخریتە ناو چوارچێو ە ی ھەلبەستم!
لێکدانەو ە ی دەروون، قسە ی زمانم:
بۆچی و ەھا دوورن لە یە ک؟ نازانم!

(کەریم، ٢٠٠٤، ل: ١٢١)

ھەر لە بەر ئەو ە ی وێنە ی شیعری یە کیکە لە رەگەزە بنچینە یەکانی شاعر، واتە زمانیش بە یە کیک لە رەگەزە ەەرە گرنگەکانی وێنە ی شیعری دادەنریت،

ده کریت. له بهر ئه وه تینگه یشتن له بهر هه مێکی ئه ده بی به شیوه یه کی گشتی پێویستی تێرامان و بیرکردنه وه و لیکدانه وه هه یه. زمانی شیعر، دیارده یه کی ته واو ئالۆزه، چونکه نه کات نه شوین نه پێژمان نه یاساکانی واتاسازی نه پێنوس سنووری بو ده کیشن و له ده سه لاتی که م ناکه نه وه. بو بهرجه سه ته کردنی خه یال و زمانه ش له زه یینی خوینهردا پێویستمان به وینه ی شیعره ی هه یه. بێگومان وینه یه کی شیعریش که خه یالێکی زیندوو، زمانێکی زیندوو ده گوازیته وه، ده بییت زیندوو بییت. ئه و ره گهزه زیندووانه خو ناتوانن له جه سه ته یه کی مردوو دا بژین و گه شه بکه ن. گومانیش له وه دا نییه، شیعرێکی مه زن به بی وینه بوونی نییه. وینه بناغه ی هه موو شیعرێکی مه زنه.

«لاکان» یش له ژێر کاریگه ریی میتو دی ده روونی «فرۆید» دا باسی پێوه ندیی نیوان زمان و ناخو دئاگایی کردوو و به یه که وه یانی ده به سه تیته وه، ده لییت: «بونیادی ناخو دئاگا له گه ل بونیادی زمان، به یه که وه به سه تراون.» (ئیرشاد، ٢٠١٤، ٥: ٥) شاعیر به هۆی خه یالی دا هینهرانه ی خو یه وه، زمان تیک ده شکینیت و ناچار ی ده کات به ویستی شاعیر بجوو لیته وه، چونکه مرو ف له ئاستی زمانی پۆزانه دا وه ک کۆیله وایه، به لام شاعیر خو ی له م کۆیله یه تیه رزگار ده کات و له پێگه ی به کاره یانی فه ره نه گی زمانه که یدا، به شیوازیکی نو ی و جیاواز و اتا و به کاره یانی وشه کان گۆرانکاری به سه ردا ده هینیت و زمانێکی خودی و تایبه ت بو خو ی بهرجه سه ته ده کات. ئه گه ر «شاعیر ئاگای له نه یینیه کانی زمان و مه عریفه ی زمان و ئیستاتیکای زمان نه بییت، ناتوانیت زۆر شت بلیت.» (و:عه بدوللا، ٢٠٠٨، ٥٢) زمان بهر هه مێکی هه زریه و ره نگدانه وه ی سیما گشتیه کانی هه زر و تێروانین و جیهانبینی ئاخیه رانه تی. ههروه ها زمان له خو خالی کردنه وه و خسته نه پرووی باری ده روونی مرو فدا، نامرازیکی شیوا و گرنگه. واته زمان ئه و نامرازه یه، مرو ف له پێگه یه وه ده توانیت هه موو زانیاریه کانی خو ی سه باره ت به ده ره وه و ناوه وه ی خو ی بخاته روو. له کار و بهر هه می ئه ده بيشدا، شاعیران یان نو سه ران هه ول ده دن به پێی توانا و ئاستی رۆشنییری خو ی جوانتر و پر مانترین

(مه حموود، ٢٠١٣، ١١: ١) واته زمان لیره دا ده بیته پردی به یه که گه یشتن و تینگه یشتن له نیوان زه یینی شاعیر و ئه و وینه زه یینه ی له پێگه ی ده قه که وه له زه یینی وه رگه ردا دروست ده بییت، چونکه ده قی مه عه ووی و نافیزیکی که له زه یین و خه یالی تاکدا ئاماده یی هه یه، پێویستی به زمانه، تا وه کوو بوونی فیزیکیانه ی خو ی سه لمینیت. له بهر ئه وه ی زمان له پڕۆسه ی بهر هه مه یانی ده قدا، ره هه ندی سه ره کییه. هه ر بو یه ده ق جارێکی تر پێویسته بگه ریته وه ناو شی کردنه وه ی زمانه وانیه وه بو ئه وه ی پێکهاته و چۆنه تی دروست بوونی روون بیته وه. جو ریک له و وینه زه یینانه ی که دروست ده بن ده کریت له راستیدا وینه یه کی گوا سه تراوه ی واقع بییت، به لام واقع ی که شته کان تیاندا واتایی بن، بو ئه مونه ده نگ راسته بهر هه سی بیستن ده که ویت، به لام ناتوانین وه ک په رتووکیک بهرجه سه ته بکه و ی و ده سی لی بده یین، یان ره نگ و بو ن به هه مان شیوه یه، ئه مانه له واقع هه ن، به لام واتاییین و جه سه ته یه کیان نییه به رانه ریان دا بنیت، هه ر یه ک له بو ن و ره نگ چه ندان جو ریان هه یه، به لام به هه ر هه موویان ده لیین ره نگ و بو ن، ئینجا خو ش و ناخو ش، یان جوان و ناشیرین بن. (مه لزا ده، ٢٠٢١، ٣٩: ٥) له پێکه یانی ئه م جو ره وینه زه یینانه دا شاعیر له هه لسه که وتی له گه ل وشه ده بی هه ر وه ک وه ستای دیوار یکی شاره زا په فتار بکات. شاعیری زانا و به ده سه لات، وشه به مانا باوه فه ره نه نگیه که ی به کار نا هینیت، وزه و هیزی نو یی پی ده به خشیت، چونکه شاعیر کاتیک هه و لی ئه وه ده دات وینه یه کی زه یینی دروست بکات، ئه وا له هه و لی ته وزیف کردنی فیکر و تیه زیندا یه له نیو شیعر دا. له پێی زمانه وه ئه و تیه زریانه بو به رانه ر ده گوازیته وه. زمانی شیعر، زمانی ویژدان و هه ست و زه یینی و لایه نی خودی مرو فی تیدا ره نگه ی دا وه ته وه. زمانێکی خه یالی و په مزیه له سه رووی زمانی ئاساییه وه. ئه گه ر چی زۆر به ی ئه و زارا وانه ی که شاعیر به کاریان ده هینیت، ده سه ته واژه ی ئاساییین و شاعیر به شیوه یه کی سه رنچر اکیش و ئامازه دار، و اتا به بهر وشه کاند ده کات. هه ر بو یه زمان له چوار چی وه ی شیعر دا به پێی واتاسازی لیکدانه وه ی بو

واته شیعەر پێویستی به زمانیکی پر له نەینێ ههیه، چونکه پێویستی بهوهیه واتای نوێ بخولقینیت که پیشتر به و شیوه و واتایه بهکار نههاتوو. زمانی شیعەر برتییه له تیکشکاندنێ ئه و سیستمه پرژمانی و واتاییه ی ئیمه به هۆیهوه له یهکدی دهگهین. سهباح رهجدهریش ههه وهک شاعیرانی تر، توانیویهتی سوودیکی زۆر له فرههنگی زمانی کوردی وهربگریت و له رێگهیهوه زمانیکی تایهت به خۆی بدۆزیتهوه و ئهزمونی شیعیری خۆی تیدا بخاته روو. به شیوهیهک که زمانی شیعیری «زمانیکی سرکه به هونهرییه، خۆینه به ههسته ئاساییهکانی ناتوانیت کهشفیان بکات... یهکیک له خاسیهتهکانی شیعیری سهباح رهجدهر، ئیشکردنه له ناو زماندا.» (مهنتک، ٢٠١٩، ل: ٧٧)

زمان داپۆشهری بیر نییه، به لکوو ئه وه کاریکه بو ديارخستنی بیرۆکهی شیعیری. سههرکهوتنی شاعیر تهنیا ناگه پرتیهوه بو سههرکهوتن له ئهزمونهکان، به لکوو دهگه پرتیهوه بو ههبوونی توانا به سههر دروستکردنی پێوهندیی زمانه وانیهی نوێ له ناو ئهزمونه کهیدا. شاعیر کاتیک ههول دهات باهتیکه شاراو دهستنیشان بکات، ناچار ده بێت پهنا بو به کارهینانی زمانی شیعیر که زمانیکی تایهته، بیات. واته شیعیر، زمان دژ به خۆی به کار دههینیت. به شیوهیهک کرداری تیکه یشتن له دهقه که به پێی ئاستی روشنیری خۆینهر قورس و ئهسته م ده بێت. دهقه شیعیرییهکانی سهباح رهجدهریش به حوکمی ئهوهی ئهزمونیکی جیاوازی ههیه له چاو شاعیرانی پیش خۆی و هاوسه ردهمی خۆی، ههه ر بویه بو بهرجهسته کردنی ئه وه ئهزمونه، پێویستی به جۆریک له زمانی تایهت ههیه، بو ئهوهی بیخاته روو.

و ناسکترین ههسته و خه یال و بیر خۆی له رێگه ی وینهیهکی هونهرییهوه که له چهند وشه و ده رپرینیک پیک هاتوو ده رپریت و بیخاته روو. له بواری شیعردا زمان سیستمیکی خاوهن توانای شاراو هیه بو داهینان له ریکخستن و ده رپرینی بیر و باوه ره کاند، چونکه پێوه ستیهکی زۆر به هیز له ئیوان زمان و جیهانی زهین و دهروونی مرقدا ههیه. زمان رهنگدانهوه و به رهه می هزر و کولتور و روشنیری ئه وه کومه له یه که قسه ی پی ده کهن. ئه ده ب پیکهاته یه کی زمانیه. واته زمان که رهسته ی سه ره کی ئه ده به هه ر به رهه میکی هونه ری دوای چالاکی هکی داهینه رانه ی زهینی هه وین ده کری، که ئامرازه که ش له زمان پیک هاتوو. به کارهینانی زمان له ئه ده بد، به تایهت له شیعردا، به کارهینانیکی ئاسایی و ساده ی رۆژانه ی ناخپه رانه ی زمانه که نییه، به لکوو به کارهینان و ریزبوونیکی جیاوازی هه یه که زۆره ی به کارهینانه کان شکاندن و به زاندنی یاساکانی زمانن.

به شی دووهم

تایه ته ندیه کانی بنیاتی زمان له شیعیری «سهباح

رهجدهر» دا

زمان بنیادیکی گرنه گ و سه ره کی شیعیر پیک ده هینیت، شاعیر له پرۆسه ی بهرجهسته کردنی بیر و تیروانین و گواسته وهی وینه زهینییهکانی خۆی، له رێگه ی زمانه وه بهرجهسته ده کات. ههه ر بویه «زمان کیمیای شیعیره، شیعیر و کیمیای له یهک ده چن، کیمیای له سهه ر گاز و ماده ده کان، شیعیر له سهه ر زمان کار ده کات. کارکردن له زماندا، ره هه ندی کیمیا گه رانه ی شاعیر ده رده خات، ئه مه ش ئه وه کاته ده رده که ویت که بزاین چۆن زمان به کار ده هینیت... شاعیریش سروشتی کیمیا گه ری هه یه، به لام به که رهسته ی خۆی که زمان وشه یه، هه موو ئه وه وشانه ی له ده قیکدا به کاریان ده هینیت، ده بیت ژیا نکی نوییان پی به خشیت. جۆریک له هارمۆنیا له ئیوان وشه کاند دروست بکات. وشه کان مانا فرهه نگیه کانیان به جی به یلن. ئه گه ره ئه مه رووی نه دا، ئه وه شتیک له ئارادا نایت به ناوی کیمیای شیعیر.» (له تیف، ٢٠٢١، ل: ٩٢)

تهوهری یه کهم

تایبه ته ندییه گشتیه کان

به شیخ له تایبه ته ندییه شیعی ههیه که سه باح ره نجه ره ییش له شیعه کانیدا هه و لای داوه به رجه سه ته یان بکات، هه ره وهک له خواره وه هه و لای ده ده یین هه ندییک تایبه ته ندییه کان له پرووی به کاره پێنانی زمان و شیوازی نووسینی شیعی لای سه باح ره نجه ره بخرینه پروو: ١. به کاره پێنانی هونه ری دووباره کردنه وه: ئەم هونه ره بریتیه له دووباره کردنه وه و جه ختکردن له سه ره واتای ئەه وهی پیشتر ئاماژهی پیکراوه، واته شاعیر جه خت له سه ره لایه نیکی گرنگی ئەه واتایه ده کات. بۆیه دووباره ی ده کاته وه له هه مانکاتیشدا سه رنجی خوینهر بۆ گرنگی بابته که راده کیشیت. هه ره وه ها له کۆتایی هه ره دووباره کاریه کدا، واتا و مه به سه ته که ته واو کامل ده بیت. ئەگه سه هیری ده قه شیعییه کانی شاعیر بکه یین، ئەه وه ئەم هونه ری دووباره کردنه وه یه به چه ندان شیوازی جیاوازی به کار هاتووه له وانه:

١.١. دووباره کردنه وه به شیوه یه کی ئاسۆی: هه ره وهک له م نموونانه ی خواره وه دیاره شاعیر سێ جار وشه ی «سارد» و «وێرد» ی دووباره کردووه ته وه، ئەمه ش بۆ خستنه پرووی هیز و ئەفسوونی زمان ده گه پێنیتته وه. هه ره وهک شاعیر ده لیت: «دووباره کردنه وه ی وشه له یه ک رسته و وینه دا، نیشاندانی هیز و ئەفسوونی زمانه. هیز و ئەفسوونی زمانیش، توانا به شیعه ده دات و لیکدانه وه بۆ ژیان ده هینیتته به ره بینین و خه یال راده وه شینیت، زمانیش توانای مانا و ماک و چیه تی له ده قی ئەه ده بییدا زیاد ده کات.» (ره نجه ره ١، ٢٠١٩، ج: ١٧٤)

چیای سارده سارده (ره نجه ره ١، ٢٠١٨، ج: ١٢٣)
وێرد بکه ن وێرد بکه ن وێرد (ره نجه ره ١، ٢٠١٨، ج: ١٣٧)

قه لآ	قه لآ
قولله	قولله
ناخ	ناخ
ئه دگار	ئه دگار

(ره نجه ره ٢، ٢٠١٨، ج: ٣٩١)

٢.١. دووباره کردنه وه به شیوه ی ستوونی: جۆریکی تر له دووباره کردنه و بریتیه له دووباره کردنه وه ی ستوونی، شاعیر له م جۆره شیاندا به چه ند شیوازیکی کرداری دووباره کردنه وه کی ئەنجام داوه، له وانه: ١.٢.١. دووباره کردنه وه ی به شیوه ی ستوونی یه ک له دوای یه ک: هه ره وهک ده لیت:

ئیمه هه موومان بیده نگیی خودامان نووسیه وه
ئیمه هه موومان بیده نگیی خودامان نووسی
ئیمه هه موومان بیده نگیی خودا ده نووسینه وه
ئیمه هه موومان بیده نگیی خودا ده نووسین

(ره نجه ره ٢، ٢٠١٨، ج: ٢١٢)

هه ره وهک دیاره شاعیر چوار جار گریی «ئیمه هه موومان بیده نگیی خودا» ی دووباره کردووه ته وه، له گه ل هه ره دووباره کردنه وه به کدا، وینه که ته واو ده بیت و ده چیته قوئاغی کۆتاییه وه. واته له سه ره تا بیرۆکه یه که دواتر به شیکی خستووه ته پروو، تا له کۆتاییدا هه موو په یامه که و وینه که به ته واوی به رجه سه ته ده کات. هه لبه ته شاعیر سوودی له که ره سه ته کانی زمان وه رگرتووه بۆ ئەه وهی وینه یه کی زه پنی لای په یاموه رگر دروست بکات. کاریگری وینه که له ریگه ی دووباره کردنه وه خستووه ته پروو. له شیعیکی تریشدا شاعیر ده لیت:

ئو داری ته مپووری لئ دروست کرا
ئو داری تابووتی لئ دروست کرا
ئو داری په یژه ی لئ دروست کرا
ئو داری فه لاقه ی لئ دروست کرا
من خۆم به چاوی خۆم بینیم
دار سکالی کرد و زمان له ده میدا شکا

(ره نجه ره ٢، ٢٠١٨، ج: ٢٦٨-٢٦٩)

لیره دا شاعیر هاوشیوه نموونه ی پیشوو، هه و لای داوه په یامیکی شاراوه بخاته پروو. له ریگه ی دووباره کردنه وه ی چه ند وشه یه ک له ئاستی ستوونیدا، به هاو پیگه ی وشه کان و پۆلیان له پیکه پێنانی وینه شیعییه که دا دیاری کردووه. له شیعیکی تریشدا شاعیر ده لیت:
کار ئاسکیک به ره و پاوانی من دی و بۆنی شکۆ له شاخه کانی به رزده بیتته وه

تەمەنى بەفرى سەرلووتكە بە پىتە و دەپۇزىتە باخى ناو و ناوبانگەوہ

پەپوولە بەتاسەوہ راوى بۇنى پاككردنى لىمۇ دەكات رۇژ لە سەر رېگەكان دەردەكەوئىت و دەبىتە خەيالئىكى ئەفسانەيى

كار ئاسك تارىك بوو وەك هیلانەى هیلکە شكاو (رەنجەدەر، ۲۰۱۸، ۲: ۳۳۴)

ئەم شىعەرە لە پىنچ رستە پىك هاتووہ، بەلام ئەوہى جىگای سەرنجە ئەوہى، شاعىر ھەر رستەيەكى ئەم شىعەرە لە نىو خستەيەكدا چوار جار دووبارە كىردووہ تەوہ، ئەم جۇرە دووبارە كىردنەوہى لە نىو شىعەرەكانىدا بە رېزەيەكى زۇر بەرچاودەردەكەوئىت. ئەمەش دەگەرپتەوہ بو گىرنگى پىدانى شاعىر بەم ھونەرە، چونكە دووبارە كارى بە لای شاعىرەوہ «دەلالەتى باش بىركىردنەوہى مرۇقى كارا و چالاکە، چونكە دووبارە بەرھەمپىنانەوہى جوانىيە لە بن نەھاتووہكان نىشانەى ژيانخۇشى و باش بىركىردنەوہى تاكى چالاکى لەناو كۆمەلگەدا. ھەرۋەھا بە لایەوہ دووبارە كىردنەوہى وشە ھىزىكى دىكە دەبەخشىت بە جۇرئىك لەناخرا پى دەگاتەوہ و دەھىپىتە بوون و پانتايى كارئىكردن. ھەرۋەھا بە لایەوہ ئەفراندن لە دووبارە كىردنەوہى جوانىيەكاندا پەيوەستە بە فرەيى كولتور و پاراوى ئەزموونى دووبارە كەرەوہ. دووبارە كىردنەوہ جىاوازە لە جووينەوہ، چونكە جووينەوہ لاساىكردنەوہى و ھىچ داھىناتىكى تىدا بەرھەم نايەت، بەلام دووبارە كىردنەوہ جىاكارى و داھىنانى لىوہ دەدۇزىتەوہ دووبارە كىردنەوہ ھەمىشە جوانىيە شىوہنوئى دەپۇزىتە ناو واقىعى نووسىن و جوانبەخشى.» (رەنجەدەر، ۲۰۱۹، ۲: ۹۹)

ئەوہى جىگای سەرنجە ئەوہى، ئەم شىوازى دووبارە كىردنەوہى ستوونى و لە دواى يەكە كە شاعىر لە نىو دەقە شىعەرىيەكانىدا بەكارى ھىتاوہ. لە ھەر دووبارە كارىك چوار جار كراوہ ئەمەش دەتوانىن بلئىن دەگەرپتەوہ بو ئەو تىپوانىن و وئىناكردنە گەردوونىيەكى كە شاعىر لە چوارچىوہى ئەزموونە شىعەرىيەكەى ھەولى داوہ بىگەيەئىت. چونكە ئەگەر سەيرى ھىز و كارىگەرى ژمارە چوار بگەين بە روونى بابەتەكە بە ديار دەكەوئىت. بۆمۈونە

زەوى ئەگەر سەير بگەين لە چوار بەش پىك هاتووہ: باشوور، باكور، پۇژھەلات و پۇژئاوا، يان ئەگەر پىوہندى بە مرۇقەوہ بەستىن. خواى گەرە دروستى كىردووہ لە رووى جۇرى خوئىنەوہ ھەموو مرۇقەكان لە چوار گرووپى خوئىن پىك دىن كە برىتىن لە: «A,B,AB,O»، ياخود لە رووى ژيانى مرۇقەوہ ھەموو مرۇقىك كە لەدايك دەبىت بە چوار قۇناغ تى دەپەرپت، قۇناغى يەكەم ناو رەحمى داىك، دواتر ژيانى دونيا، قۇناغى سىيەم ژيان لە ناو گۇر تا رۇژى قىامەت، قۇناغى چوارەم ژيانى رۇژى دوايى (بەھەشت يان دۇزەخ) پىك هاتووہ، ھەرۋەھا توخمەكانى گەردوونىيان پىك ھىتاوہ، لە چوار دانە پىك هاتوون، ئەوانىش: «خۇل، ئاگر، با وئاو» وەرزەكانى سالى: «بەھار، ھاوين، پايىز و زستان»، ناوى «اللە» و پىغەمبەر محەمەد (صلى الله عليه وسلم) لە چوار پىت پىك هاتووہ، كىتپە ئاسمانىيەكان (تەورات، ئىنجىل، زەبوور و قورئان) چوار دانەن، ھەر وەك دەردەكەوئىت ھۆكارى دووبارە كىردنەوہى ژمارەى گىرى و رستە شىعەرىيەكان لای شاعىر، بى ھۆكار و بى مەبەست نىيە، ھەمووى دەگەرپتەوہ بو ئەو بىننە گەردوونىيەكى كە لە زەينىدايە لە رېگەى زمانەوہ بەرجەستەى دەكات.

۲،۲،۱. دووبارە كىردنەوہ بە شىوہى ستوونى پىچر پىچر: جگە لەمە شاعىر لە ھەندىك نمونەى شىعەرىدا دووبارە كىردنەوہى بە شىوہى پىچر پىچر بەكار ھىتاوہ، بۆمۈونە: «گوندى گەنجىنەى مندالىم» لە زىواندا ۴۳ جار دووبارە كىردووہ تەوہ، ھۆكارى ئەم ھەموو دووبارە كىردنەوہى بە بو كارىگەرى دەروونى لە زەينى وەرگەر دروست بكات سەبارەت بەو گوندەى كە مندالى تىدا بەسەر بردووہ. يان گىرى «پاشاكان لە ناو لولى مار» (رەنجەدەر، ۲۰۱۸، ۱: ۱۵۹-۱۶۰). دوو جار دووبارە كىردنەوہى بە شىوہى پىچر پىچر بەكار ھىتاوہ. «ئەى ناولئىنەرى ھەموو شتەكان» (رەنجەدەر، ۲۰۱۸، ۱: ۲۰۵-۲۰۸). دوو جار دووبارە كىردنەوہى بە «كىتەب چارەنوس دادەگىرسى دەروونت دەگات بە درەوشانەوہ» (رەنجەدەر، ۲۰۱۸، ۱: ۲۵۹). دىپىنادىپىك چوار جار دووبارە بوو تەوہ. بەم شىوہى ھونەرى دووبارە كىردنەوہ وەك كارئىكردنەوہى دەروونىيە

بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ
 بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ
 بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ
 بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ بۆ
 بۆ بۆ بۆ
 بۆ

(په نجه ده ر ۲، ۱۸، ۲۰۱۸، ل: ۱۸۰)

نمونه په کي تری شیعی وینه ی به ره هه م هاتوو ه
 ئه ویش نووسینی هه ر دوو وشه ی مردن و ژیان مرؤف
 له ناو که وانه کاندای گفوتو گۆ له گه ل په هه ندی مردن و
 ژیان ده کات و که وانه کان ده بریت و دیته ده ره وه په هایه ی
 وینه یی ده به خشیت. هه ر وه ک له م نمونه ی خواره وه دا
 دیاره:

ژیان ژیان ژیان ژیان ژیان
 چه ند سال ژيام ژیان
 چه ندان سالی تر بژیم ژیان
 ناتناسم ژیان
 ژیان ژیان ژیان ژیان ژیان
 ...

مردن مردن مردن مردن مردن
 چه ند سال مردم مردن
 چه ندان سالی تریش بهرم مردن
 نووسینی سه ر کیلی خۆم پێ ناخویندریتته وه مردن
 مردن مردن مردن مردن مردن
 (په نجه ده ر ۱، ۲۰۱۸، ل: ۱۴۰)

هه ره ها له شیعی کی تریشدا ده لیت:
 حیکمه تی وشه م تیدا بخروشینه و له شاعیره

- _____
- چاوه له لاوگیر
- _____
- دلپه ش
- _____
- به دگۆ
- _____
- ده روونکلۆر
- _____

شاعیر، له ئیو ده قه شیعی به کانی داوه ته وه، ئه مه ش
 وای کردوو ه ئه وه ی له زه ین و نه ستیدا هه یه، له ریگه ی
 ئه مه وه بیخاته روو. له هه مان کاتیشدا کاریگه ری له سه ر
 ئاستی تیگه یشتنی خوینهر له زه ینیدا مسوگه ر بکات.
 ۲. گۆرانی تۆبۆگرافیای: تابه ته ندیه کی تری شاعیر له
 به کاره ینانی زماندا بریتییه له گۆرانی کاری له تۆبۆگرافیای
 شیعی له ریگه ی وشه و که ره سه ته کانی زمان، واته ئه م
 جوړه شیعه بریتییه له «تیکه لاوکردنی وشه و وینه کیشان
 یان زمان و شیوه کاری شیعی به ره سه ته کراو، گوازاوه ته وه
 له گوازاوه ته و ده برینی دیده نییه وه بۆ شیوه گه لپکی
 ده برینی دیکه، ئه مه ش ئه وه مان نیشان ده دات که
 بونیادیکی عه زه وه ی له ئیوان زمان و وینه کاریدا هه یه بۆ
 به جیه ینانی ئامانجی ستاتیکی و ئایدۆلۆژی مه به ستدار.
 ئه م ئامانجه ده کری له هه لۆستی شاعیره وه بیت
 به رانه ر به هاوشیوه ی و رزگار بوون له هه موو جوړه
 یه ک شیوه ی هه ولدانییک بیت بۆ دۆزینه وه ی سنوری
 نووی له ئیوان وشه و وینه و دواچار تیکشکاندن ئه و
 سنوورانه.» (که سه نه زانی، ۲۰۱۲، ل: ۳۵۵). به م شیوه یه لادان
 له شیوه ی نووسین لادانه له هه موو شیوه باو کۆنه کانی
 نووسین شاعر به به کاره ینانی هه ندیک ته کنیک و گۆران
 له شیوه ی نووسین و به خشینی ئه دگاریکی تابه ته ی به
 شاعر به جوړیک له گه ل زه یندا هه سه تی بینیش به شدار
 ده بیت له چیژ وه رگرتن و به ره سه ته کردنی ئیستاتیکی
 ده قه که، واته «شاعیر گووی به یاسا کانی نووسین
 نادات، وشه کان به چه ند ریگه یه ک ده نووسیت به بی
 هه بوونی هه یچ سنووریک بۆ دیر و بۆشایی و ریتم.»
 (ئه حمه د، ۲۰۱۳، ل: ۲۱۳). دروستکردنی شیعی ئه ندازه یی
 به وشه په نابردنه به ر وشه بۆ دروستکردنی هۆنراوه ی
 وینه یی. زۆرجار شاعیر ته نیا په نای بردوو ته به ر وشه
 بۆ پیکه ینانی هۆنراوه ی وینه یی، که به هۆی نووسینه وه
 جه سه ته ی دانه ریزمانیه کان دروست ده کریت، بۆمونه
 شاعیر له شیعی کدا تیدا له دابه شکردنی ئامرازی «بۆ»
 به سه ر رووبه ری سپایی کاغه زه که دا شیوه به کی تابه ته
 ده خو لقیی. فۆرمیکی جیاوازی به خشیوه به ده قه که،
 هه ر وه ک له خواره وه دیاره:

و

و

ه‌کانبمانپاریزه

(په‌نجدەر ۲۰۱۸، ۲: ۲۹۱)

شاعیر له‌پرسی ته‌کنیکی خشته، که له شیعره‌که‌دا رووبه‌ریکی دیاریکراوی پیدراوه. ئەو وشانه‌ی، که زۆر مه‌به‌سته‌تی و زیاتر چاوی خوینهری بچیته‌سه‌ر، هاو کات وه‌کوو روچی تیکسته‌که‌ش ده‌رده‌که‌ون و ئەو دیت و تاییه‌مه‌ندیه‌کی ته‌کنیکیان پیده‌به‌خشی‌ت و له نیو خشته‌دا ده‌یانخاته به‌رچاوی خوینهر، بو‌ه‌وونه‌ له‌م ده‌قه‌دا ویستویه‌تی تیشک بچیته‌سه‌ر وشه‌کانی: «چاوه‌لاوگی‌ر، دل‌په‌ش، به‌دگۆ، ده‌روونکلۆر». ئەم کۆپله‌ شیعرییه‌ی شاعیر له‌گه‌ل ئەوه‌ی چه‌ندان ته‌کنیکی جیا‌جیای تیدا به‌کاره‌یناوه. ده‌کریت بلین گه‌مه‌ی زمان زۆر ده‌بینی‌ت. شاعیر که‌نالیکه‌ زمان لێ‌وه‌ ده‌دو‌یت هه‌ول‌ده‌دات له شوینی شیاوی خویدا وشه‌کان دابنیت‌ه‌وه. ئەمه‌ش له پیناوی ته‌قاندنه‌وه‌ی زماندا ده‌کریت. بو‌ه‌وونه‌ له شیعریکی تریشدا شیوازی تری به‌کاره‌یناوه بو‌ئوه‌ی له‌ پال که‌ره‌سته‌ زمانیه‌کان په‌یامه‌که‌ی قوولتر بکاته‌وه و خوینهر زیاتر له واتایه‌ک له‌ زه‌ینیدا به‌رجه‌سته‌ بی‌ت، هه‌ر وه‌ک ده‌لی‌ت:

په‌یکه‌ر

په‌یکه‌ر

په‌یکه‌ر

زمان له‌ قسه‌کردن میراتی ئیمه‌یان

ژیر خو‌ل کرد

چه‌تر

چه‌تر

ده‌رگا

(په‌نجدەر ۲۰۱۸، ۱: ۱۴۳)

شاعیر ده‌توانی‌ت به‌ هو‌ی زمانه‌وه‌ بیر بکاته‌وه. له‌ ریگه‌ی زمانه‌وه‌ زه‌ینی خوینهر بچوولینیت و په‌یام و بو‌ چوونی خو‌ی بگه‌یه‌نی‌ت. به‌م شیوه‌یه‌ هه‌لو‌یست وه‌رگرتن له‌ وشه‌ به‌خشی‌نی مانای جیا‌واز به‌ وشه‌ له‌ به‌ره‌مه‌ینانی ده‌قی شیعریدا گرنگن. ده‌توانین بلین شاعیر په‌کیکه‌

له‌و شاعیرانه‌ی که‌ دوور که‌وتوو‌ه‌ته‌وه‌ له‌ شیوازی لاسایکردنه‌وه‌ی شاعیرانی پیش خو‌ی و هاوسه‌رده‌می خو‌ی شیوازیکی زمانی تاییه‌ت به‌ خو‌ی پیره‌و کردوو‌ه، وشه‌ی له‌ واتا فه‌ره‌ه‌نگیه‌که‌ی خو‌ی دامالیوه‌ و واتایه‌کی زه‌ینی به‌ به‌ر وشه‌کان کردوو‌ه که‌ له‌ ئەنجامی به‌یه‌که‌وه به‌ستنی وینه‌کان له‌گه‌ل په‌کتری وینه‌ زه‌ینیه‌که‌ و واتای وشه‌کان روونتر ده‌بی‌ت.

۳. تیکشکاندن پینوه‌ندی واتایی رسته‌کان:

تاییه‌مه‌ندیه‌کی تری شاعیر له‌ رووی به‌کاره‌ینانی زمانه‌وه‌ بریتییه‌ له‌وه‌ی جیگه‌ی وشه‌ له‌ شیعره‌که‌یدا دیاری ده‌کات «دانانی وشه‌کان و هاوته‌نیشترکردنیان پیکه‌وه، دۆزینه‌وه‌یه‌که‌ له‌ ده‌ریای ئەزموون و ته‌کنیکدا دیته‌ ئاراوه... ئەرکی شاعیر ئەوه‌یه، وشه‌کان پی‌ بگه‌یه‌نی‌ت و گه‌وره‌یان بکات، بو‌ئوه‌ی توانای ئەوه‌یان بی‌ت پرۆنه‌ ناو جیهانی شیعره‌وه‌ بو‌ئوه‌ی وشه‌کان ئەو تواناییه‌یان پی‌به‌خشی‌ت که‌ بکری‌ت راقه‌ بکری‌ن و له‌مانایه‌کی رووکه‌شه‌وه‌ خو‌ بخریننه‌ قوولایی ماناوه.» (ه‌وزه‌بری، ۲۰۱۲، ۹: ۹) واته‌ پینو‌سته‌ شاعیر توانای ئەوه‌ی هه‌بی‌ت وشه‌کانی ناو هه‌ر ده‌قیکه‌ له‌ واتا فه‌ره‌ه‌نگیه‌که‌ی و یاسا‌پزمانیه‌کان دامالیت و ئەرکیکی جیا‌واز و واتایه‌کی شاراوو و تیدا به‌دیبه‌ینیت. شاعیر له‌ ریگه‌ی شیعره‌وه‌ ده‌توانی‌ت گوزارش‌ت، یاخود ده‌رپرین له‌ واقیعه‌تیکی زه‌ینی بکات. هی‌ما و که‌ره‌سته‌ زمانیه‌کان له‌ ناو ده‌قه‌که‌دا وینا و نمایشی واتایه‌ک ده‌که‌ن، که‌ له‌ زه‌ینی خوینهردا به‌رجه‌سته‌ ده‌بی‌ت. واته‌ هه‌ر ئەم «پیدانه‌ زه‌ینییه‌ و له‌ شاعیر ده‌کات، ته‌واوی هی‌ز و وه‌ی شیعری بارگه‌کراوی خو‌ی بخاته‌گه‌ر.» (پوسته‌م، ۲۰۱۹، ۱۱۷: ۱۱۷). ئەمه‌ش له‌ پیناو به‌ره‌مه‌ینانی شیعریه‌تیکی ئاسته‌رز، هه‌ر وه‌ک له‌م ه‌وونه‌ شیعریانه‌ی خواره‌وه‌دا دیاره‌:

به‌رد له‌ ریزی دیوار خاوبوونه‌وه‌ (په‌نجدەر ۲۰۱۸، ۱: ۸۶)

به‌فر هیلکه‌ی له‌ بن ترووکا (په‌نجدەر ۲۰۱۸، ۱: ۸۷)

ئاو راپۆرتی له‌ که‌ناره‌کان دا (په‌نجدەر ۲۰۱۸، ۱: ۸۶)

به‌هه‌شت ئاوپکه‌ سووتاندمی و دۆزه‌خیش ئاگرپکه‌ تینویتی‌ت شکاندم (په‌نجدەر ۲۰۱۸، ۲: ۳۲۴)

هه‌روه‌ک ده‌رده‌که‌وی‌ت شاعیر له‌پرسی به‌کاره‌ینانی ژماره‌ی

ئاستی واتادا ناته واوون. شاعیر له شیعره کانیدا گه مه به زمان و وشه و رسته کان ده کات هه و لده دات زمان له ناو شیعردا «زمانی ره هابوون و تاییهت بیت شیعر له پیناو زماندا ده نووسی ت نه ک زمان له پیناو شیعردا. ئەمهش نهیتیه سه ره کیه کانی بوونی شیعر شیاعرین. شاعیر دهیه ویت نازادیه کی ره ها بو گه مه کردن و دارشتنی وشه بو خووی بره خسینئ ئەم نازادیهش به یاخیبوون له هه موو یاسایه کی زمانه وانی ده بییت. بویه بو ئافراندنی داهینان ده ست به گه مه کردن له گه ل زماندا ده کات.» (مه تک، ۲۰۱۱، ل: ۱۰۶). بهم شیوه یه وشه کان به شیوه یه کی په رته وازه یی به کارده هینیت و له رووی لوژیکیه وه وشه کان پیوه ندیان له گه ل یه کتردا نییه، به لام له رووی واتای ژیرخانه وه واتاکی به ده ست ده هیترت. واته شتیکی ماقوول و عه قلانی له لای شاعیر ده بییت به ناماقوول و ناعه قلانی. زمانی شیعر نیو ئەم دیره شیعرانه ته مومژی زوری پیوه دیاره. خوینهری ئاسایی زور زه حمه ته په ی به واتای دیره کان بیات. ئەم جوړه به کارهینانه ی زمانی شیعر له نیو شیعره کانی ئەم شاعیره به دریزایی ئەزموونی شیعریدا دووباره بووه ته وه.

۴. به کارهینانی شیوازی کتوپری: مه به ست له په گه زی کتوپری له شیعردا بریتیه له و «کاریگه ریه ی که ده ق، یاخود به شیک له ده ق به جیی ده هیلیت له ئاگایی و هوشی خوینهردا ئەویش به هوی ئەو له هیلل ده رچوونانه ی که به شیوازی جوړاوجوړ له ده قدا روو ده دن و زهینی خوینهر راده چله کینن و کار له سهر ده روونی ده که ن.» (حسین، ۲۰۲۱، ل: ۳۷۹) بهم شیوه یه بیت خوینهری ئەم ده قانه که من، چونکه تیگه یشتن له م ده قانه ئەسته مه. بویه هه موو خوینهریک ناتوانیت له واتای شاراووی پشت ده قه کان شاره زا بی و تییگات. له لایه ک تریشه وه به هوی تیکه ل کردنی بابه تی جیاواز به شیوه یه کی هه ره مه کی و نه گونجانی بابه ته کان له گه ل یه کتر له هه ندیک حاله تدا ئاستی تیگه یشتن له ده قه کان زه حمه تر ده کات. چونکه «نووسین به بی ئیراده و ویستی شاعیر و به دوور له کوئترۆلی عه قل» (دا، ۱۳۹۵، ل: ۳۰۸). هه ره بویه خوینهر له م جوړه شیعرانه دا هه ست به تیکشکانی زمان ده کات

که می وشه وه ئه رکی ده رپرینی هزر و ههستی خووی ده داته ده ست که ره سه ته ی زمانی. بو ئەوه ی ده قه شیعریه که ی روولی کاریگه ری خووی بنوینی له زهین و ههستی خوینهر. زمانی شیعری زمانیکی ته قیوه مه به ست له ته قینه وه ی زمان ویرانکردنی زمان نییه، به لکوو ته قینه وه ی زمان واتای «په تکرده وه ی ده سه ته وازه کان ناگه یه تیت یان داهینانی ده سه ته وازه کان ته قینه وه ی زمان واته دروستکردنی پیوه ندیی نووی له نیوان وشه و وشه، وشه و شته کان هه ره وه ها وشه و خوینهر.» (و: عه بدوللا، ۲۰۰۵، ل: ۳۰) واته له ئه رک و واتای ئاسایی وشه و رسته کان لاده دا و ئه رک و واتای تر له وشه کان بار ده کات. بهم شیوه یه ش شاعیر ئیش له گه ل واتای ده قه که ده کات و له پال واتای رووکه شییه ده قه که واتایه کی شاراوو ده گه یه تیت. هه ره بویه له م چهند دیره شیعرانه ی سه ره وه دا شاعیر له رووی هه لئاردنی وشه کان و پیوه ندی نیوانیان نه گونجان له رووی واتا و له رووی ئه رکی ریزمانیه وه دروست بووه، به مه ش جوړیک له لیلی واتایی به خشیوووه و خوینهر له ئەجمای خویندنه وه ویدا واتایه کی نووی جیاواز له واتای وشه کان له زهین و خه یالیدا دروست ده بییت. هه ره وه ها له چهند دیره شیعریکی تریشدا شاعیر رووداویک ده داته پال بکه ریکی نه گونجاو، بو نمونه کاریک که ده بی بکه ره که ی مروف بیت شاعیر بیداته پال شتیکی بیگیان له م ده قه دا ئەو شیوه ی دانه پال هه ش پیره وکراوه و به مه ش بنیادی دامالینه که پته وتر بووه بو نمونه ده لیت:

کات دلی شین و موړ بووه

رپر دوو بنوو

داهاتووش

تا ئیستا به تیژی ره ت ده بییت

(په نجه ده ر ۲، ۲۰۱۸، ل: ۱۸۹)

په نجه ره ده مه بو له یه تی

بوئی ژوو ره وه و بوئی باخچه ی بو تیکه ل نا کریت

(په نجه ده ر ۲، ۲۰۱۸، ل: ۱۹۰)

میژوو له ناو خوینمان نه رم نه رم پیده که نی و ده نگی

خوش نییه

(په نجه ده ر ۲، ۲۰۱۸، ل: ۳۱۷)

ئهو رسته نه له ئاستی ریزماندا ته واوون، به لام له

و واتایی شیعره کان ته نیا له پښگه ی به یه ک به ستنه وهی وینه کان ده توانریت له زهینی به رجه سته بییت، چونکه له کاتی خویندنه وهی دپره کان خوینهر ناتوانیت پیشبینی بابهت و دپری دواتر بکات. بابهتی ئەم جوړه شاعرانه تیکه ل و نابهرجه ستهن سه رچاوه که ی له ناخ و دهروون و زهینی شاعیره وه سه رچاوه ده گریت. ههر وه ک له شیعری «ئامازه یه کی نیوه ئاشکرا» ده لیت:

زهمین رووناکى لى

کوژاوه ته وه و سروشتیکى هه لچووی هه یه

...

به دیار مه قه له یه کی پر ره ژووی ژنیکى بیشکه فروش

گه واهیم بو گورانی ئاده م دا

مانا و ئاوازی نه وه کانیه تی

...

ئیتام له خو ی پرسى

رابردووم له خو ی پرسیه

داهاتووم له خو ی ده پرسى

به وه هویه بژی و به زهوی پارزیه

...

له هه وارپکی له سه ر شاره میرووله روژراو نیشتمه وه

هاتووم دوا سه رنج بده م و به وه هویه بژیم

(ره نجه ده ر، ۲۰۲۰، ج: ۵۰-۵۲)

ههر بویه ده گوتریت «زهین و نا ئاگایی و شه پوله کانی

میشتکی شاعیر نه ندازیاری پشت ده قه که ن... شاعیر تیتیدا

زمانی وه ک فاکته ریکی گرنگ خستوو ته گه ر و له وپوه

هیما و ئامازه ده روونیه کانی به رجه سته کردوو... شاعر

ئامرازیکه بو ئەو مه عریفه یه کی که نه سته مه له ریگه ی

عه قله وه بگه یین. بویه په یام و روئیای ئاشکرای هه یه، که

له ریگه ی والا کردنی مه عریفه ی زهینی و کوگای نا ئاگاییه وه

ئوتوماتیکیانه ده خرینه روو.» (حسین، ۲۰۲۱، ج: ۲۷۱-۱۳۳).

به شیوه یه کی گشتی، شیعره کانی ئەم واتایانه

ده به خشن که خوینهر ده یانداتی، بابه تی نا ئاسایی زهینی

و نابهرجه سته ن. له کاتیکدا وینه ی شیعری له ریگه ی

زمانه وه پیوه ندی له گه ل خوینهر دروست ده کات. لیره دا

شاعیر ئەو چه قه ی شکاند و کردی به شیوازی په گه زی

کتوپری له وینه یه که وه باز ده داته سه ر وینه یه کی تر، به لام به وردبینیه کی زوره وه و هیلیک ده هیلیته وه بو نیککردنه وه ی وینه کان له م باره یه وه ده لیت: «جوړیک په رتی و بایه خنه دان به یه کیتی بابه تم وه ک په گه زی کتوپری پیره و کردوو، ئەم هونه ره ش له شیعری کلاسیکی کوردیه وه فیربووم. له شیعری کلاسیکی یه کیتی بابه ت نییه، به لکوو یه کیتی دپره هه یه من ئەم یه کیتی دپره م گوړپوه بو یه کیتی وینه.» (سالج، ۲۰۱۶، ج: ۸). له کوپله یه کی شیعریدا ده لیت:

گه رانه وه ی خه یال

کردنه وه ی په نجه ره

ورپنه ی زهوی

دلپاکی مانگه شه و

منیان کرد به قه قنه س

به باله کانم ئاگرم جوان کرد

گه شته وه ره کان به ده وره وه دانیشن

گه ردوون رووی خو ش بوو

ئومیدی دامی

په رداخیک خوینی گیلان چاوه روانم ده کات بیمه براده ری

(ره نجه ده ر، ۲۰۱۸، ج: ۶۷)

لیره دا په رته وازه یی رسته که په رته وازه یی وینه شی

لی که وتوو ته وه، له م جوړه یاندا واتای رسته یه کی

شیعری له گه ل رسته ی پیش و دوا ی خویدا که متر پیوه ستن

به یه که وه و به نه ندازه ی که متر، لوژیکی لیکن زیکیان تیدایه.

به وه ییش دپره کان ده بن به وینه یه کی کورت. له سه ر

ئاستی ژیرخان ده قه که به گشتی وینه یه کی زهینی ده دات

و په نگدانه وه ی نه ست و ده روونی شاعیره و له جیهانی

ناوخویی و ناخی شاعیره وه به شیوه یه کی ئوتوماتیکی

هه لقوولوه. سه لمیته ری ئەوه یه که ده قه که واقیعیکی

جیاوازه و زهین و ده روونی شاعیر دروستی کردوو و

په نگدانه وه ی باری ده روونی ئەون له بهر ئەوه ی وینه کان

له قوولایی نه ستی شاعیره وه هه لده قوولین ریک ناخرین

و به پیی ریزبه ندی و پیوه ریکی لوژیکی ریزناکرین.

۵. به کاره یانی رسته ی کراوه: شیوازیکی تری به

کاره یانی زمان له رووی سینتاکسه وه ئەوه یه که ریزبه ندی

دهبینین له هه‌ندێ دێردا دوو وشه هه‌یه، که جگه له‌وهی واتا‌کانیان یه‌کتر ته‌واو ناکه‌ن له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بنه‌مای پیکهاته‌کانی رسته له‌ زمانی کوردیدا ده‌رده‌چێ و به‌م هۆیه‌شه‌وه ئالۆزی زمانی هیناوه‌ته بوون. له‌ سه‌ر ئه‌م شێوازه‌ ناباوه‌ی به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و تا ده‌گاته ئه‌و ئاسته‌ی پینووسی زمان و ژماره‌کانیش له‌ ریکه‌وتیکی میژوویدا تیکه‌ڵ به‌ یه‌کتری بکات و سل له‌ هیج جوژه‌ دارشتنه‌وه‌یه‌ک نه‌کاته‌وه. کاتی‌ک ده‌لی‌ت:

له‌و خانووه‌ی تیدا له‌دایکبووم

به‌ خوینی ناوکپینم نووسیان ۱۹۶۵/۱۱/۱۸

(ره‌نجدەر، ۲۰۱۸، ج: ۱، ۱۱۹)

...

رسته‌ی له‌ سامال و خوانی بیده‌نگ راموم بۆ کام ناو به‌کاربه‌یتم

۸/۱۲/۲۰۱۲ عه‌باس سابیر حه‌سه‌ن

گه‌رمایی ده‌ستی له‌ ناو ده‌ستم ساردبووه‌وه

(ره‌نجدەر، ۲، ۲۰۱۸، ج: ۱، ۴۰۶)

یان هه‌والی جینگۆرکیی سه‌باح سابیر حه‌سه‌ن

۲۰۴۵/۱۱/۱۸-۱۹۶۵/۱۱/۱۸ (ره‌نجدەر، ۲، ۲۰۱۸، ج: ۱، ۴۲۱)

شاعیر له‌و بروایه‌دایه‌ که «شاعیر له‌ مندال‌دانی زماندا گیانی دێته‌ به‌ر و هێزی راسته‌قینه‌ی شاعیر له‌و زمانه‌دایه‌ که شاعیره‌تی تیدا ئاشکرا ده‌کات، نه‌ک له‌و زمانه‌ی ژبانی پۆژانه‌ی پێ به‌رپۆیه‌ ده‌بات. بۆ شاعیر سه‌رکه‌وتن و دابه‌زین به‌ په‌یژه‌ی زماندا گرنه‌گ نییه‌، به‌لکه‌وو نووسینه‌وه‌ی نۆته‌ی زمان گرنه‌گ هه‌ر له‌و به‌ستینه‌شدا ته‌وزیفکردنی زمان به‌ومانایه‌ دیت که زمان به‌کارده‌هێنرێت و به‌ خه‌به‌ر ده‌هێنرێته‌وه، تا ئه‌وه‌ی بی‌ت به‌ رووداو و رووداویش بی‌ت به‌ ده‌ق.» (خه‌یات، ۲۰۱۹، ج: ۱، ۹۵)

به‌م شێوه‌یه‌ بنیاتی رسته‌ شاعیرییه‌کان ناته‌واون به‌پێی سیسته‌میکی ریک و پێزمانی دروست نه‌بووه. بۆیه‌ واتیان دیار نییه‌ ریکه‌ستنی رسته‌ به‌ شێوه‌یه‌کی نا‌ناسایی و چه‌زکردن له‌ به‌کاره‌ینانی رسته‌ کراوه‌کان وه‌ک ئه‌وه‌ی رسته‌یه‌ک له‌ چه‌ند ناویک یان ئاوه‌لناویک پیکهاته‌بێ له‌ کۆتاییدا فرمانیک به‌ یه‌کتریان به‌ستێته‌وه. موفه‌داته‌کان ده‌کاته‌ که‌ره‌سته‌ی زه‌ینی و ده‌روونی. واتایه‌کی جیاوازر

سینتاکسی زمانی کوردی هه‌لده‌وه‌شینی‌ت و مانای که‌ره‌سته‌ پیکه‌ینه‌ره‌کانیش به‌ سه‌ر پانتاییه‌کی بێ سنوور په‌رته‌وازه‌ ده‌کات و بۆ خوینه‌ری جیده‌هیلێت وه‌ک له‌م شاعیره‌ دیاره‌: ئه‌ی مۆزه‌خانه‌ و شه‌مێ و مۆمی

رسکان و

خه‌ملین و

تاج و

فه‌نه‌ر

کاتی هاتوو ده‌شتاییه‌ک که‌ خاوه‌نی کلێله‌کانی دونیایه

(ره‌نجدەر، ۲۰۲۰، ج: ۱، ۱۵)

هه‌روه‌ها له‌ کۆپله‌یه‌کی تردا شاعیر رسته‌یه‌کی له‌ چوارچێوه‌ی دوو دێردا به‌ کاریک به‌ یه‌که‌وه‌ به‌ستۆته‌وه، له‌ هه‌مان کاتدا رسته‌یه‌کی به‌ شێوه‌یه‌ک به‌ هۆ ناوه‌وه‌ فره‌وان کردوووه‌ دواتر له‌ کۆتاییدا کاریک به‌ یه‌که‌وه‌ بیان ده‌به‌ستێته‌وه، هه‌ر وه‌کو ده‌لی‌ت:

دره‌ختی کۆچه‌ر ماچی نه‌رمی

پێی بالنده‌ی وی‌ل ده‌کات

په‌لکه‌زێرپینه‌ له‌

پۆپیتته‌ی که‌له‌باب و

زه‌نگۆله‌ و

گومه‌ز و

خولیا جوولایه‌وه

(ره‌نجدەر، ۲۰۲۰، ج: ۱، ۶۵)

یان ده‌لی‌ت:

سووری ئیره‌بی کورته‌ و گیانی وه‌نه‌وز ده‌دات

ره‌نجی سه‌رکیشیش

چاو و

بال و

یادگاری و

تاسه

له‌ خانه‌ی له‌ شی زه‌وی ده‌چێنی

(ره‌نجدەر، ۲، ۲۰۱۸، ج: ۱، ۲۲۲)

له‌م سێ کۆپله‌یه‌ و دێره‌کانی پێشتر و دواتر شاعیر پێ له‌ یاسا رێزمانی و واتاییه‌کانی زمان ده‌نی‌ت. سنووره‌کانی ناوه‌وه‌ ده‌ره‌وه‌ی زمان تیکه‌شکینی‌ت، وه‌ک

ئەندامەكانى خىزانەكەى بەكارهێناوه، كە تىیدا پەيامىكى شاراوەى تىدا خستوووتە پروو. ئەویش لە دەستدانى باوك و سەرۆكى خىزانەكەى و نیشانەكانى بارودۆخ و گوزەران و ژيانى سەخت و پىر مەينەتى ئەندامانى خىزانەكەى بە تايبەت مندال لە كاتى لە دەستدانى باوك نامازە پىكردوو. هەرۆهەا دايك لەم كاتەدا پۆلى دايك لە لايەك و پۆلى باوك دەبينىت بۆ مندالەكانى، هەرۆهەا لە كۆپلەپەكى تردا دەلێت:

كات بە گرانی هەناسە دەدات

لە كاتى خۆمدا دەخەوم و چوار هێما كۆ دەكەمەوه

÷ × + -

(پەنجەدەر، ۲۰۲۰، ل: ۶۳)

لێرەدا شاعیر نیشانەكانى وەك خۆى بەكارهێناوه وەك ئوموونەى پێشووتر بە نووسین نەینوووسییه، هەر وەك دیارە شاعیر شارەزایی لە كرادەرەكانى بىركارى هەیه، كە كامە یان پێش كامەیان ئەنجام دەدری، لە كۆپلە شیعریكى تریشدا وشەى ژيان كەمى خۆى دەكات لە ریگەى ئەم هاوكیشەیهوه هەولەدەدات بە كەمترین وشە واتایەكى فرەوان لە زەینى خۆینەر بەرجەستە بكات، هەر وەك دەلێت:

ژيان - ژيان = ئەى كۆترى دەبەنگى

(پەنجەدەر، ۲۰۱۸، ل: ۱۴۳)

بەم شێوەیه دەردەكەوێت شاعیر لە نێو دەقە شیعریه كانییدا تەنیا ئەم سێ كۆپلە شیعریه هەیه، كە تىدا سوودی لە نیشانە و هاوكیشەى بىركارى وەرگرتوووە بۆ گەياندننى پەيامەكەى.

۲. بەكارهێنانى زمانى تەلەگرافیانە: شىوازیكى تر لە بەركاهێنانى زمان لای شاعیر بریتىیه لە چىرى و كورتبىرى لە پستەدا. زمانى تەلەگرافیانە زمانىكى تايبەتە كە زۆر جار خۆینەر دەترسینىت و ئارامى خۆینەر تىكەدەدات. بە شێوەیهك هەندىكجار پستەكان لە وشەیهك یان دوو وشە زیاتر نین. دەق پىرە لە نیشانەى سەرسووڕمان و هەر چۆنێك بێت خالەندى پروونكەرەوه و دەرخرەى پەشپۆبى نووسەر و شىواوى دەقە. (حوسین، نازم، ۲۰۱۸، ل: ۲۳۲) ئەم شىوازه لە بەكارهێنانى زمان لە ئەزموونى شیعری

لە واتا فرەهەنگییهكان لە زەینى خۆینەر بەرجەستە دەكەن چونكە دێرەكان بە هەمان لۆژىكى رێزمانى و واتایى دروست نەكران، كە بە درێژایى مێژوووى خۆى زمان كاری پىكردوو. یاسای سینتاكسى و وشەسازى بەره و شپەرەزە كردن بردوو. ئەركى زمان لای شاعیر لەوه قوولترە تەنها گوزارشى بێت ریزبوونى كەرەستەكانیان ناپرێمانین و بە چەند وشەیهك لە چەند دێرێكى جیاواز رستەیهك تەواو دەكەن زۆر جار كاریك بە یەكەوهەیان دەبەستیتەوه هەندىك جاریش بى كار لە دواى یەك ریز كراون. هەر بۆیه سەباح پەنجەدەر وەك داھینەرێكى بە توانا و خاوەن ئەزموون توانى حالەتى پرووكەشى زمانى وەرگێرێ بۆ حالەتى قوولبىنى. بۆیه لایەنە زەینى و ناخود ئاگا و ھۆشەكەكان پۆلیان پىدراوه رستە شیعریهەكان لە سەر ئاستى ئاسۆبى و ستونى كار ناكەن، باخود دەكریت بانگهێشتى ئازادە واتا و مەدلۆلەكان (تداعى الحر) بێتە گۆرێ كە تىیدا شاعیر لە ریگەى وینەى ئاماژەبى كاریك لە سەر تەداعى زەین و ناعەقلانى خۆینەر بكات. (حوسین، ۲۰۲۱، ل: ۲۷۲-۲۷۳).

تەوهرى دووهم

تايبەتەندىیه خودبىیهكان

بەشێكى تر لەو تايبەتەندىیه زمانىانەى كە لە بەرھەمە شیعریهەكانى سەباح پەنجەدەر دەكەوێتە بەر چا، ئەویش بریتىیه لەو تايبەتەندىيانەى كە تايبەتە بە خۆى و لای شاعیرانى تر بەرچاوا ناكەوێت، ئەوانیش بریتىن لە:

۱. بەكارهێنانى نیشانەى بىركارى: یەكێك لە تايبەتەندىیهكانى شیعری شاعیر بریتىیه لە بەكارهێنانى نیشانەى بىركارى وەك لەم كۆپلە شیعەرەدا دیارە، دەلێت:

باوكم كەم دايكم باوك و دايكم
برايه كانم كەم خوشكە كانم براو خوشكە كانم
خۆم كەم خۆم زۆربوونى بالندەكانى خزمى دايك و
باوكم

(پەنجەدەر، ۲۰۱۸، ل: ۱۳۱)

هەر وەك دیارە شاعیر نیشانەى كەمكردنى لە نێوان

دەبات،» (سدیق، ٢٠١٠، ج١: ١٣٦). دیسانەووە شاعیر لەم دەقەووە بە شیوێهێکی هەمیشەیی لە خەمی ئەو دەباوە زمان بیا تە ئاستێکی ئەوتوو، کە تییدا شیوازی ئەزموونکراوی خوێ بەیان بکات ئەمەش چونکە «زمان پۆلێکی کاریگەری لەسەر بونیادی عەقڵی و فیکری بەجێ دەهێڵت لەناو خودی زماندا خەیاڵ و تەکنیک و ئیستاتیکا بەردەوام ئامادەگی هەیە.» (رۆسته، ٢٠١٩، ج١: ١٢٧) جگە لەمانە، چەندان نمونەیی هاوشیوێه لەنێو دەقە شیعرییەکانیدا بەدی دەکرێت لەوانە: «کات کۆیلەیی ڕووداوە، بەختیاری خدری زیندەییە، خەون بۆ من چی تێدا، خەون بۆ توو چی تێدا، گیانلەبەری دەرندە و جەلاد ئاوی تۆفانیان خواردووەتەووە، هەور ژورویکی شیدارە بارانی تێدا زیندانی کراو، تەنیای کفنیکی گۆلپه‌نگە، سیخەممە سەر و پدین تراشین پەسندنییە، ئاو لە باوھشی خاک نەبێ نازانێ بختەوێ، سرووشت گۆراننێژکی درۆزنە بۆ ھەموو وەرزەکان گۆرانێ دەڵیت، تەرمیک لەسەر شوستە پاکەت دەفرۆشێ، کەس خەون بۆ کەس نابینیت، بەختەووەری کلێلێکە لە ناو قوفلی دەرگا کەیدا، مردن شکۆی ڕووناکییە بە سەر زەویدا پڑاو، تاو باران سزای باندەییە، کتێب گۆمیک مەنگ نیە بەردیکێ ھەڵدەییە ناوی باری دەروونی بشلەژێ، درەخت بە تەپوئۆز ناخکیت، مروڤ تافگەییەکی پڑاو پوووە و ڕووباریکی درێژ، ھەتاو بێ سیبەر ھیچ پزیزیکی نیە، سیبەر و ھەتاو دوو دیکتاتۆرنیەک ئەوێتر لە ناو دەبات، ئادەم لە دایکیک نەبوووە و ناوکی نەپراو، خوداوەند دەستەکانی ھەک تەرازووی بێباک پارگرتوو، مردن جارێکە و شیوێهە قەتەر رۆژ و شەوێک، لە سەر پستی کەرکە دەن ژبان کورتە، خۆریش ئاوا دەبێ پاش پیلوو داخستن پەشیمان دەبێتەووە، بەھێزترین کەس لە ھەموو کەس تەنیاتەر، زەویش تەخت نیە هاوشیوێهێ مروڤە، پەگ نازناو بۆ لک و چل، درەختی ئادەم و ھەوا درک ناگرت، شارێک لە بێرەویدە خوێنی ناو برینی دەردەکوو.»

٣. دانانی خال لە جياتی پیت و وشە: تايه‌مەندییەکی تری شیعرییەکانی شاعیر ئەو یە کە لە جياتی کەرەستە زمانییەکان خالی داناو ئەمەش بۆ ئەو یە زینیی

شاعیردا ھەر لە سەرھاتو پەنگی داوھتەووە ھەک لە بەشی ھەشتەمی دەقی زێواندا بەرچاو دەرکەوێت کاتیک تەنھا دیژیک گوزارشتی لە بابەتیی گەورە و ھەک پرسی (جەلادبوون) کردوووە و دەڵیت:

گیانلەبەری درندە و جەلاد ئاوی تۆفانیان خواردووەتەووە (رەنجەر، ٢٠١٨، ج١/ ٦٩)

شاعیر لە پێگەیی فەتازای زمانەووە توانیویەتی خەیاڵییکی فەرھەند لە بۆتەیی یەک دیژ شیعردا کۆ بکاتەووە ئەمە بە دەر لەوێ دیژ شیعرییەکانیی تریشی لە تەواوی پێکھاتەیی دەقە درێژەکانی شاعیردا ھەلگری ھەمان خەسڵەتی زمانی تەلەگرافیین. بۆیە ئەم جۆرە لە پێکھاتنی زمان لە چوارچێوێ تەکنیک و شیوازی شیعریدا «بەرجەستە کردنی ئەو جیھانە بە بێ خال بە بێ ویرگول بە بێ مەسافەیی نیوان وینەکان بە بێ سیبێتی بە بێ پەنجەرە و دەرگا جیھانێکی سیخناخە بە خودی خوێ.» (مەلا، ٢٠٢١) واتە تايه‌ت بە خودی شاعیر خوێ ھەر ھەک لە «سالی سفر» دا بەر زۆرێک لەم شیوازە دەکەوین:

لە ھەموو شوینێک کوشتن و خۆکوشتن و ھەناو سووتاندن ھەییە

(رەنجەر، ٢٠١٨، ج١/ ٢٠٦)

شاعیر لە پێگەیی ئەم زمانە تەلەگرافیەیی لەم دیژ شیعری بەرجەستەیی کردوووە دەییوویت ئەو بە خوینەر بگەیییت، ئەو سەرەمینەیی بوو تە شوینی نیشتە جیوونیی مروڤ ھەموو شوین و کونجیی ئەم جیھانە هاوشیوێهیی یەکن، ھەمان دۆخی کوشتن و خۆکوشتن و ھەناو سووتاندنی تێدا.

بەھشت دلبەرێکە جوانیەکی سادە و گەرم و پەر جوولەیی پڑاندوووە

(رەنجەر، ٢٠١٨، ج١/ ٤٠٨)

ئەو تەلەگرافیوونەیی زمانی شیعری بە لای سەباح رەنجەرەو، لەو پوانگەووە سەرچاوێ گرتوووە کە پێی وابە «شیعەر لە منداڵانی زماندا گیانی دیتە بەر و ھیزی راستەقینی شاعیر لەو زمانەدا بە کە شیعرییەتی تێدا ئاشکرا دەکات ھەک لەو زمانەیی ژبانی پڑانەیی پێ بەرپێو

که له ناو شاعر دادهمه زڕێرین. شاعیر له شیوازیکی نوویی به کارهێنانی زماندا توانیویه تی فۆرمی شاعر به تهواوی بگووێ و جوړیک له هه ماهه نگی له نیوان فۆرمی شاعر و واتای شاعر دروست بکات. ئەمهی زۆرتر له شیوازی نووسینی ههر دوو وشه ی ژیان و مردن بهرجهسته ده بێت. دهیهوئ پیمان بلێ ژیا مان له سه هه ئێلکی ئاسۆیی دهروات و پارچه پارچه و بهش بهشه و بهرز و نزمی زۆری تێدا یه، که ئەمهش یاسای ژیا نه پرپه تی لهخۆشی و ناخۆشی به هه موو حالته کان ژیا ن ههر بهردهوامه له کو تایدای تهواو ده بێ و تهواو کهری مردن به ستوونی پته کانی هه لوه شان دووه ته وه هک ئاماژه یه ک بوو چه مکی مردن که له زهینی هه ر تاکیکدا بوونی هه یه ئەویش دوا ی مردن مرۆف ده خرپته ناو گوو و ژیر خاک، که ورده ورده به هویه وه داده رمین و نامین. هه ر بویه وشه ی ژیا نی به شیوه یه کی ئاسۆیی و وشه ی مردن به شیوه ی ستوونی هه لوه شان دووه ته وه هه ر وه کوو ده لیت:

له چوار ریا ن هه شت پیتی ژیا ن و مردن
به هه شت ده نگ بانگیا ن کردم
تیسکه بندی ده نگه کان هه لوه شان وه

ژیا ن

م

ر

د

ن

(ره نجه ده ر ٢٠١٨، ١: ل ١٣٩)

...

ئاگا دراریه ک له شه قامی

ژیا ن

م

ر

د

ن

(ره نجه ده ر ٢٠١٨، ١: ل ١٤٢)

هه ره ها جگه له مه شاعیر وشه ی «مندالی» به شیوه یه کی ستوونی هه لوه شان ده وه. هه ر وه ک ئەوه ی پیمان

خوینهر تیدا به ژداریت له دارشتنی جوو خه ونه که و به شداریی کردنی خوینهر. بو ئەوه ی به پیتی ئەزموونی خووی وینیه ک له زهینی خووی دروست بکات. هه ر بویه کردنه وه ی دوو که وانه ی به قه ده یه ک، نیشانه و هیما ی دیاری بوون و نادیا ری خه ونه که یه «ئه و هاوکیشه ی شاعیر دروستی کردوو، له نگه ری هه ر دوو خه ونه که ی پی راگرتوو، گو مان و دنیا یبوون، کردنه وه ی که وانه ی یه که م ده رنه خستنی و والا کردنی بو سه ر هی دووه م داخستنی که وانه ی دووه م تیکه لبوونی هه ر دوو حالته که به شداریکردنی هه ر زینده خه ونیک، به لام دانانی پینچ خال بو هه ر دوو حالته که به شداریکردنی هه ر پینچ هه ستی مرۆفه له ته عبیرکردنی خه ونه که به هه ر دوو مه ودا یه که یه وه دیار و نادیا ر.» (غه م بار، ٢٠٠٨، ل: ٣٤). ئەم کاره ش یاریه کی هونه ریه مه غزا و جه وه هری تایبه تی فیکری شاعیر بهرجهسته ده کات. هه ر وه کوو ده لیت:

منداله کانی روژه لات

چوونه ته گه شتی نووست

له م خه ونه دا به چی ده گن

(.....)

دا بکیان پیلووی گه رم لیک ده ده ن

...

چرام له ژیرتابلو داگیرساند

جغاره ی یه زدانی کپی

(.....)

(.....)

... خه ونی ناو ئەو هه موو دروشمانه

ئه گه ر هه بی ده بی چی بیت

(.....)

(.....)

(ره نجه ده ر ٢٠١٨، ١: ل ١٥٧-١٥٨)

٤. هه لوه شان ده وه ی وشه بو پیت: هه موو ئەو

گوو رانکاریا نه ی له رووی فووم و شیواز و بابته ده کرین به شیوه یه ک له شیوه کان گوو رانکاری له زمان دروست ده کن، چونکه زمان هه م خووی جه وه هری شاعره و هه میش ده برپی هه موو ئەو توخم و ره گه ز و بووانه یه،

پارچه کردنی نه ته وه که ی له چوارچۆیه که ی وێنه که ی
 زهینی خستوو ته روو، هه ر وه ک ده لێت:
 دلی گه لیان له کفنیکی ره شدا به خاک سپارد
 دلی گ له کفنیکی ره شدا به خاک سپارد
 دلی ه له کفنیکی ره شدا به خاک سپارد
 دلی ل له کفنیکی ره شدا به خاک سپارد
 دلی ی له کفنیکی ره شدا به خاک سپارد
 دلی ا له کفنیکی ره شدا به خاک سپارد
 دلی ن له کفنیکی ره شدا به خاک سپارد

(ره نجده ر ۲، ۲۰۱۸، ل: ۲۸۶)

زمانی شیعی، زمانیکی لادراوه سه ریچیکاره له زمانی
 ئاسایی. یاسای رێزمانی تایهت به خوۆ هه یه. که واته
 شاعیر رۆلی دایکیک ده گێریت له به ره مه پێنانی وشه ی
 تازه و ئه و وشانه ش وێنه و بینینی سه ره به خوۆ و خواستراو
 ده خه نه وه و به و بۆ که له که بوونی هێما و ئاماژه واتایه
 باوه کان نا هێلێته وه. به لیکدانه وه ی ئه م ده رهاو یشتانه ش له
 په یکه ری بنیاتراوی ئه م ژانه ئه ده بییه بی چه ند و چوونه
 ده سه لات و هه ژموونی شاعیر هه ستی پی ده کریت به سه ر
 زمانه شیعییه کۆکراوه که ی له سه ره نه نجامی تیه ره بوونی
 زه مه ندا. (طه، ۲۰۱۵، ل: ۱۰۳).

۵. پێره ونه کردنی خالبه ندی: په کیک له تایه ته ندیه کانی
 تری شاعیر داده نریت، واته هه یچ جوړیکی خالبه ندی له
 سه رتا سه ری ده قه شیعییه کاندای پێره و نه کردوو. هۆکاری
 به کار نه هێنانی ئه مه ش بۆ نه زانین و پشتگوێخستنی شاعیر
 ناگه رپێته وه، هه ر وه ک له به ره ی به کارنه هێنانی ده لێت:
 «پێره ونه کردنی خالبه ندی لای من نه زانین نییه بگه ره وه ک
 مه به ست و هونه ر گه رانه وه یه بۆ هه ستی سه ره تایی کوردی
 و په سه نایه تیه که له پوو. له سپیتی کاغه ز و دابه شکردنی
 وێنه دا هه ست و نیشانه کانی خالبه ندی له ئاسته کانی
 ده ربهرین له خه یال و زهینی خوێنه ر ده ستنیشانیان ده که م.
 بی خالبه ندی رسته شیعییه کان ده بیته رسته یه کی ئاستدار
 و دۆخگۆر و زهینی.» (ره نجده ر ۱، ۲۰۱۹، ل: ۲۲). واته شاعیر
 به مه به ستی به خشینی شیوازیکی زهینی و فره وانکردنی
 خه یالی خوێنه ر به کاری نه هێناوه. هه ره ها بۆ ئه وه ی
 ده قه شیعییه کانی له رووی واتاوه سنووردار نه بیته. واته

بلیت که نه هه مه تیه کانی خوۆ له سه رده می منداییه وه
 ده ستی پی کردوو و مندالی به ش به ش بووه و نه یوانیوه
 وه ک هه ر منداییک سه رده می مندالی خوۆ به خوۆشی به
 سه ر بیات. توشی چه ندان رووداوی ناخۆش بووه، واته
 ونبوونی مندالی. لێره دا ته واو هه ست به و هه ناسه ساردی
 و پر که سه ره ی شاعیر ده که یین که بۆ مندالی هه لده کشی،
 هه ر وه ک ده لێت:

م مشتومپی ئاههنگی براهه کانم له گه رمی ئاوسارد بووه وه
 ن نه گه یشته ناو لێنانی ئاو

د ده ستی میراتی ئاو ده گرم و ده رژی مه له شتان ئه ری ئاو
 پرژی مه کوۆ

أ ئاواره یی له چۆلایی ئاو ئاسویی لینه که و ته وه

ل لم هه لئه له تاوترین ئاشقی ئاوه به مژیک هه لی
 ده لووشی

ی پیوه ندی نیوان من و دایک و باوکم و دایر و باپیره م
 و هه واو ئاده م

(ره نجده ر ۱، ۲۰۱۸، ل: ۱۰۵)

به م شیوه یه تا قه ده نگه کانی ش گرنگی خوینان
 هه یه له ئیستاتیکی فورم و واتادا. به تایه تی کاتیک
 به رجه سه ته ده کرین و به ته نها ده نووسرین. بۆیه
 «ناکریت ته نیا له ریزبوونی ئاسایی ده نگ و وشه کاندای
 به دوا ی واتای ده قه که بگه رپین. به لکوو هه موو ده نگ
 و وشه کان له ریزبوونی ئاسویی و ستوونیشدا پیوه ندی
 واتایی دروست ده که ن. به های ئیستاتیکی ده قه که
 به رده وامی زیاتر ده که ن.» (عه بدوللا و عیسا، ۲۰۲۱، ل: ۷).
 واته ده قی شیعی زمانیکی چری هه یه، له به ر ئه وه
 له شیعدا هه موو پیته م به سه ته و نا کریتی هه یچ پیته م
 پشت گوی بخریت. به تایه ت کاتیک که به رجه سه ته
 ده کرین و به ته نها ده نووسرین. بۆیه نا کریت ته نها
 له ریزبوونی ئاسایی ده نگ و وشه کاندای به دوا ی واتای
 ده قه که بگه رپین، به لکوو هه موو ده نگ و وشه کان له
 ریزبوونی ئاسویی و ستوونیشدا پیوه ندی واتایی دروست
 ده که ن. لایه نی ئیستاتیکی ده قه که جوانتر ده که ن. هه ره ها
 له شیعیکی تریشدا هاوشیوه ی وشه ی مندال وشه ی
 «گه لیان» هه لوه شان دۆته وه و کاره سات و داگیرکاری و پارچه

به كارهیتانی خالبهندی به بۆچوونی شاعیر وا له رسته دهكات دیاریکراو بیت و واتاکهشی سنوورداریت، چونکه کاتیک نیشانهی پرس بهرانبه رستهکه داده نریت، ئەوا خوینەر له واتا و مهبهستهکهی دهگات، که پرسیارکردنه له بارهی شتیک یان که سیک، بهلام به دانه نانی ئەم نیشانهیه مهبهست و واتای ئەم رستهیه له زهین و خه یالی خوینەر واتای جیاوازر له خو دهگریت. ههروهها شاعیر له بارهیهوه دهلیت: «له درێژایی ئەزمومندا ئەرکم له نیشانهکانی خالبهندی وه رگرتووه تهوه، ئەرکم داوه به وشه و وینه و ههستی زمان.» (رهنجدهر، ۲۰۲۱، ل: ۴۰).

هه ر وهک له کۆپلهیهکی شیعریدا ئەو تیروانینه دووباره دهکاتهوه و دهلیت:

شیعره کانم دلسۆزمن و ژبانی لهوه باشتر ناژین

داواشم له خالبهندی کردووه واز له راوه دووانانی رسته بیتی

ئیتستا هه ر ئەوه ندهم له سه ره

له نائومییدی نه ترسم و بشزانم هه وینی ئاسوودهیی نامه بیتی

(رهنجدهر، ۲۰۲۰، ل: ۸)

له گه ل ئەوهی نیشانهی خالبهندی به کارنه هیناوه، بهلام له هه مان کاتدا له نیو دهقه شیعرییه کانیدا ده قیکی شیعری ته رخان کردووه به خالبهندی و نیشانهکانی، وهک «خال، جووتخال، سی خال، کهوانه، هیتلی لار، تهقه ل، ویرگول، ئەستیره، نیشانهی پرس، نیشانهی سه رسوورمان».

هه ر نیشانهیهک چه ند دیره شیعریکی ته رخان کردووه بۆی که له بارهی میژووی شیعری کوردیهوه، «یه که م شیعره له بارهی خالبهندییهوه نووسراییت، که تیایدا شاعیر خالبهندی وهک ریسایهکی زمانهوانی و ریزمانی دهکاته تیمهیهکی شیعری، بهلام پیویسته لیره دا ئەوه بگوتریت خالبهندی له پال مانای زمانهوانی خو په هه ندیکی دیکه ی واتایشی ههیه، که به شیکه له مانای شیعری به و ده رپرینهی کاتیک شاعیر باسی یهک خال و دوو خال و سی خال دهکات ئەمانه هه ر ته نیا ئاماژه یهک نین بۆ ناسینهوهی مۆرفیمی ریزمانی، به لکوو دهلاله تی دیکه شیان ههیه. یهک خال ئاماژه یهک به بۆ ئەوهی که وشه ههیه

له زمانی کوردیدا یهک خالی ههیه وهک: خال، خاک، خه و، خه م، خو ر، خو ی... وشه ههیه دوو خالی ههیه، وهک: شیرین، تال، گریان، پیکه نین... وشه ش ههیه سی خالی ههیه، وهک: دژوار، قالا، توپ، شه و... بی گومان هه وونهی دیکه ی له و شیوه یه ش زۆرن. ئەگه ر سه رنج له و وشانه بدهین، ده بینین له پال ئەوهی خال نیشانهیه که بۆ ناسینهوهی لیک جیاکردنهوهی وشه کان له رووی ریزمانیهوه هه واکات ئاماژه یه کیشه بۆ گۆرینی واتای بنه رته ی وشه به ئاراسته ی مانای جیاواز به و ده رپرینه ی یهک خال ده توائیت کو ی واتا وشه یهک بگوتریت و به گۆرینی واتاش مانا ده گوتریت.» (رهواندزی، ۲۰۲۱، ل: ۱۱)

یاخود به واتایهکی تر ده توائین بلین به کارهیتانی خالیک و دوو و سیان بۆ یاسای برگه له زمانی کوردی دهگه رپته وه، چونکه له زمانی کوردیدا وشه مان ههیه له یهک برگه پیک هاتووه وشه شمان ههیه له شه ش برگه پیک هاتووه، بهلام نیوهی زیاتری وشه ی کوردی له یهک تا وه کوو سی برگه پیکدیت. له هه مان کاتدا له رووی ریزبوونییهوه ئەو واتایه مان لا دروست دهکات که زمانی کوردی له رووی جو ری رسته کانهوه به پله ببهندی زیاتر رسته ی هه والی ده گوتریت دواتر رسته ی پرس و سه رسوورمان، رسته کان زیاتر ساده ن بۆیه سه ره تا به خال دهست پی دهکات له پال ئەمه چه ندان واتای شاراوهی هه شارداوه، هه ر وهک له م چه ند کۆپله یه دا دهلیت:

خال

خال له شه رمیکی گه مژانه ی رسته راده گریت

زه مینیش ده خو لیتته وه و به دوا ی خو رپه یه کی به هیزه وهیه

...

دوو خال

کاته کانی روژی پشو و دوو خال بوون له سه ر یه ک

دوو لیوی که مخوین په یامیکیان له ناو خو یاندا سه رسام

کردووه

هاوهیزی ئەستیره ن

...

سی خال

خال به رهنگی سووریکی گه رم و دهنگیکی دوستانه

خۇتقان پى بناسىنە
لە پىناو چىدا درېژ دەپتەو
چاوى دوپىنى چى بە دى كىدووه

(رەنجدەر، ۲۰۲۱، ۲۰: ۴۰)

بەو شىۋازە بەكارھاتىت. بەمەش وشە لە نىو چوارچىۋەي
ھونەرى شىعېرىدا واتايەكى زەينى لە لاي ھەر خوينەر
بەرچەستە دەكات.

ھەر بۆيە لە نىو دەقە شىعەرە كانىدا چەندان
وشە تايەت بە شاعىر ۋەك مۇونە دەتوانىن بەپىنەو
لەوانە: «ترسبارم، ترس گەرم، تەشق، ئاۋەسۆي، كەلكىش،
لە خۇگەراۋە، بەرەۋاژى، پشكفت، لىك، ھەل لووشتن،
ناكەسبەچە، شەقاۋ، پىوزە، بووكە باخ، ژياننوس،
ھاۋنوۋىنى، پەرچوو، ھەلبزكاۋ، قوشقاغەز، قەدەم، ۋەنا،
ئەنۋايى، ۋەگەر، مەزدار، ھەلۋەستە، بەھەشتەۋان، گيانناس،
ئاۋزىنگ، چا پەست، گەف، چۆقە، پۆرگ، ھەترەش، زگى،
داۋەل، كىتپەۋان، گشتەك، سروشتدار، ۋارسك، ئاقىقەۋان،
شورەبەند، لە ھۆشخۇچوون، دارشەخسەكان، نەپىيىن،
قلمقاس، پالەۋانبا، تەمەنكشاۋ، دل ئاگا، چلوان، جۆگەۋان،
پەيتون، پاقژگە، لارەمل، ماسىروان، پۆسكارت، ھەتاۋەۋان،
مردارن، تىگەرپاۋ، چلپس، تفر، تەكس، سۆيە، لىتھەلبووم،
لېۋرېژ، گۆلم، ئىنھاد، نوبەتدار، نواۋە، لايدى، بۆئىل،
ئەۋى، قوپۆك، گالەۋ گال، تاسە، خۆشپرو، رېپرې، گەچلاۋ،
پرشنگرېژ، فايەەر، تۆرەۋان، كەۋاندوۋە، كرۆشت، ئاۋەز،
دەستاۋ، كەلەكەۋان، ھاللاۋ، كۆرال، پارىزاۋ، رەنبەق،
ناقۇلا، سرووشەۋان، ئەمەك، گىرداۋ، لوۋلاق، جەلاد.»

لەپال ئەمەشدا، كۆمەلىك دەستەۋاژەي بە شىۋەي
دىارخەر و ديارخراۋ بەكارھىتاۋە كە لە روۋى بەكارھىتايانەو
لە زمانى ئاسايى بەم شىۋەيە بەكارنەھىتارون. لەوانە:
«قىزەي يەكەمىن كىتپ، گوندى گەنجىنەي مندالىم، بەلەمى
ھەلخەلەتاندن، بەروبوومى زېدەپۆيى، پروخسار زىرەك،
چاۋى پەنجەرە، نەي ئاسوودەيى، كانى ۋەفا، ھىشووۋى
سىپوۋرى، مېرگى سەمازان، نوپىژى درۋ بەۋاندن، ئەشكەۋتى
خەۋاللو، ئىنجانەي سىپوۋرى، درەختى پروناكەخش،
خواۋەندى ھىلكە پۇمانسى لىۋى پەرىپوم، مېرەجانى
سۆز، سىپىدەي تەمەنى رستە، بومەلەرزەي مەست بە
خراپەكارى، ھەۋرى و جاغروون، لووتكەي باران خواروو،
خروشى بۆيە كراۋ، جۆگەي شەۋى روون، سەيرانگاي
ستايش، قامىشەلانىكى كەر، كاتزىمىرى عەشق، سالى مردوو،
درەختى گوناج، بەژنى درەخت، نەرمە دەنگت، بازى

۶. بەكارھىتايى وشە و دەستەۋاژەي تايەت بە خۇي: لە
نىو ديوانە شىعېرىەكانى شاعىردا چەندان وشە و دەستەۋاژە
بەر چاۋ دەكەۋىت كە تىيدا تايەتە بە تىروانىن و خودى
شاعىرەۋە، ياخود بەشىك لە وشەكان لە روۋى ئەرک و
واتا فەرھەنگىەكەي دامالپراۋە و واتايەكى تىرى پىبەخشاۋە،
ياخود بە شىۋازىكى نوى دارپىژراۋە، ئەمەش ئەۋە
دەگەپتەت كە فەرھەنگى زمان لە روۋى بەكارھىتايەو
لاي شاعىر نە بۆتە بەرەست و رېنگر لە بەرانبەر جىھانە
گەردوۋنىيەي كە لە خەيال و زەينى دروستى كىدوۋە.
نازك ملائكە پىيى وايە زمانى شىعېرى «بەرگى ئىحائى و
نوۋىتەي ناپوشى، تەنيا لە بەر دەستى شاعىر نەبى لە
ناۋ ئەۋ فەرھەنگە فرەۋانانە وشەكان دەھىتەت و لە
بەرگىكى دەربىرىنى نوۋى لىۋان لىۋو كە ئىحا و ھىماكان
دەيان دورپىت بەم جۆرە شاعىر گەشە بە زمان دەدات
زىاتر لە زمانەۋان و پىزمانسازىك، چونكە گۆرانتىكى كرۆكى
لە فەرھەنگە وشە بەكارھاتوۋەكان ئەدەب سەردەمەكەيدا
دەكات.» (شەۋرۋ، ۲۰۱۳، ۱۵۴: ۱۰) ئەم رۆژگارە بە سەر چوو
كە شاعىر بۆ نواندى بلىمەتى و لىھاتوۋىيى خۇي ئەسپى
تواناي خۇي لە مەيدانى زمانە بىگانەكاندا تاۋ بدات. ھەر
بۆيە «وشەكان جوگرافىي تايەتەندى دونيايەكن لە ماناي
فەرھەنگى خۇيان دامالراۋن نا ئاسايىن، بەلام شىعېر
پىتتەرە بە مانا نا دژەباۋ دەپانىپىتەت و بە مەدلوۋلى
دىكە. بۆيە ئەۋ مانا شىعېرىە تازانە ۋاي لىدەكەن بە
تاسە و مەراقەۋە سەفەرەكانى ئەنجام بدات و ھەر
گەشتىكىشى لە گەشتەكەي پىشووۋى جىاۋاز بىت و نامۆ
بوۋىەكى تىرى ھەپتە.» (نادەر، ۲۰۱۴، ۱۶۷: ۱۶) واتە شاعىر
لە نىو فەرھەنگى زمانەكەي دەتوانىت زمانىكى تايەت
بەپىي بەرنامەي خۇي دروست بكات و گەنجىنەيەكى پىر
لە وشە و دەستەۋاژە، كە جىاۋاز بىت لە زمانى ئاسايى
بخاتە بەردەست كە بۆ يەكەم جار گوۋىستى بىن، ياخود

بەم شىۋەيە دەردەكەۋىت كە شاعىر بەشىۋەيەكى
 ھۆشەكى و دەروونى ھەندىك وشە و دەستەۋاژەى تايىت
 بە خۆى داھىناۋە لە رووى بەكارھىنان و واتاۋە پىچەۋانەى
 بەكارھىنانى ئاسايى خۆيەتى، وشە و دەستەۋاژەكان لە نىۋ
 دەقە شىعەرىيەكان ئەرك و واتايان لىۋەگىراۋەتەۋە و بەپىيى
 زەينى خۆينەر واتا و چەمك دەدەن بە دەقە شىعەرىيەكان.
 ئەمەش ھەموۋى بۆ ئەۋ ئەزمونەى دەگەرپتەۋە. بۆيە
 داھىنانى نوڧى پىۋىستى بە زمانىكى نوڧى دەپىت بۆ
 بەرجەستەكردنى وپنەى زەينىش، ۋەك لايەنىكى گىرنگى
 ئەم ئەزمونەى شاعىر وياكىردوۋە زمانىك لە نىۋ دەقە
 شىعەرىيەكانىدا پەنگ بداتەۋە پىر بە پىستى ئەزمونەكەى
 پىت.

ئەنجام

لە كۆتايى ئەم توڧىنەۋىيەدا گەپشەتەن بە چەند
 ئەنجامىك، كە لە خوارەۋە دەخىتە روو:
 ۱- زمانى شىعەرى لاي سەباح پەنجەدەر پۆلى سەرەكى
 دەپىتەن لە بەشىك لە چۆنەتى دروست بوونى جۆرى
 وپنەى زەينى بەشىك لە وپنە زەينىيەنى كە دروست
 دەبن بە ھۆى چۆنەتى پىزبوونى كە رەستە زمانىەكان
 و پۆلىان لە نىۋ رستەكانى زماندا. لەپىيى زمانەۋە ئەۋ
 تىھىزىيانە بۆ بەرانبەر دەگوزاپتەۋە. زمانى شىعەرى زمانى
 وپىژدان و ھەست و زەينى و لايەنى خودى مروڧى تىدا
 پەنگىداۋەتەۋە. زمانىكى خەيالى و پەمىيە لە سەرۋوى
 زمانى ئاسايەۋە.

۲- جۆرىك لە وپنە زەينىيەنى كە دروست دەبن لاي
 سەباح پەنجەدەر دەكرىت لە راستىدا وپنەيەكى گواستراۋەى
 واقىع پىت، بەلام واقىعىك كە شتەكان تىياندا واتايى
 بن، واتايىن جەستەيەكيان نىيە بەرانبەريان دابىرپت. بۆيە
 زمان لە چوارچىۋەى شىعەردا بەپىيى واتاسازى لىكدانەۋەى
 بۆ دەكرىت.

۳- يەكىك لە تايەتمەندىەكانى تىرى شىعەرى شاعىر
 برىتتەيە لە بەكارھىنانى نىشانەى بىركارى، واتە لە پال
 كەرەسە زمانىيەكان سوۋدى لە نىشانە و ھاۋكىشەى
 بىركارى ۋەرگرتوۋە بۆ گەياندىنى پەيامەكەى.

بال بۆنخۆش، درەختى چارەنووس، ھەنگى شىعەر، گىرى
 با، تكەى تىزاب، خەۋنى گەلا، چاۋى ھىكەت، كەلبەى
 بەلا، ۋەزى خۆين، سلاۋى ۋەفا، تەرمى بەفر، شەقامى
 گەچلاۋەكان، مەفەركى ھىكەت، بۆنى سىپوۋرى، دەرزىيە
 باران، ھەنگىنى خودايى، دىۋارى تەمەن، ئاۋى پەشىمانى،
 قەلاى ھەلراۋ، گىرفانى ۋەسىت، بال گەچلاۋ، برژانگى
 بۆ شايى، پەنجەكانى جۆگە، سزايى نەمرىيى، گۆمىكى
 لال، پەپوۋلە پايزە، نوڧى درۆ بەزاندىن، بارانى تەۋەزەلى،
 كابوۋسى ناڧۆلا، خۆلە پەتانى، قۆپەنە گىا، توۋرەيەكى
 تەنك، شارى پىزراۋ، لافاۋىكى ھار، سىپايى مندالى، خۆلى
 چارەنووس، گوللەى شەرمەن، سىپەرى شووم، ماسولكەكانى
 رىگە، لكوپۆپى مېژوو، چىراى پىر، فرمىسكى شكۆ، ناۋكى
 روۋناكى، پردى شكاۋ، يەخەى شەقام، ھەستى كات، دلى
 كىل، ئاۋى گومان.»

جۆرىك لە وشەش بەرچاۋ دەكەۋىت كە لە نىۋ
 زمانى كوردىدا تايەتە بە شىۋەزارىك لەۋانە: «دالغە،
 قادرمە، خەنى، عەلاگە، لىنگاۋگۆپ، تەلغ، تىوو، تەۋەزەل،
 چىچكانەۋە، قادرمە، داغبوۋ، خلوۋر، دەبدەبە، دەموۋدوۋ،
 ساپىتە، داكانە و بابانە، كەپوو، كىشكەيەكىش، وردكەنان،
 تەلەزگە، ئاروو، شەۋە، عارد، شە، نەۋىياتى، بىرك گوفەك،
 كىھا، پۆخ، كىژ، پەژوو، گەمە، زەرتك، پەلك، مزگەفت،
 جەمەدانى، قوشكاغەز، بالىف، خاۋس، دەۋرەزەكەر،
 قىپۆك، غاردان، چىورمە، پاكىژ، دوۋگەرد، گەچلاۋ، داۋەت،
 برادەر، قىرپىژ، تەشقەلە.»

جگە لەمانە ھەندىك وشەى ئايىنى بەرچاۋ
 دەكەۋىت كە بە درىزايى ئەزمونە شىعەرىيەكەى شاعىر
 لە سەرتاسەرى دىۋانەكان بە گىرنگەۋە بەكارھىناۋە و
 بەرچاۋ دەكەۋىت، لەۋانە: «ھەۋتەۋانە، سىۋى ھەۋا،
 موۋسا، عىسا، محمد، پىغەمبەر، سىرووش، كفن، ئادەم،
 پەريانىن، تەيەموم، تەكىە، خوداۋەند، گومان، ھىكەت،
 نەزر، فەرموۋدە، بەھەشت، دۆزەخ، وپىرد، نوڧى، مزگەفت،
 پرسە، فرىشتە، دوغا، نزا، بەرمال، تەزىبىجات، روۋگەنما، مەرگ،
 گوناه، جنۆكە، ئەھرىمەن، مەسىح. نزرگا، ھەلالزادە،
 گوناه، دەست نوڧى گرتن، ئاۋى خدر، خدرى زىندە،
 نوۋح، ئاۋى پىرۆز، دروۋد.»

په نجلده ١، سه باح، ٢٠١٨، دیوانی سه باح په نجلده، بهرگی یه کهم، چاپی یه کهم، چاپخانه ی تاران، تاران.

په نجلده ٢، سه باح، ٢٠١٨، دیوانی سه باح په نجلده، بهرگی دووهم، چاپی یه کهم، چاپخانه ی تاران، تاران.

په نجلده ١، سه باح، ٢٠١٩، چوار کتیب له باره ی شیعره وه، چاپی یه کهم، چاپخانه ی رۆشنییری، هه ولتیر.

په نجلده ٢، سه باح، ٢٠١٩، به ها و هه له ی پیشینییه کان، چاپی یه کهم، چاپخانه ی تاران، تاران.

په نجلده، سه باح، ٢٠٢٠، سه ره تا وشه بوو، چاپی یه کهم، چاپخانه ی تاران، تاران.

سالج، حه کیم مه لا، ٢٠١٦، زمان و بییر کردنه وه ی شیعی، چاپخانه ی رۆشنییری و بهر پوه به رایه تی راگه یانندن و چاپ و بلاو کردنه وه، هه ولتیر.

شه ورۆ، فازیل، ٢٠١٣، لیکۆلینه وه ی ئه ده بی، چاپخانه ی حاجی هاشم، بلاو کراوه ی ئه کادیمیای کوردی، هه ولتیر.

عه بدوللا، و: عه بدولموته لیب، ٢٠٠٥، ئه دۆنیس دوو گفتوگۆ فیکری و ئه ده بییه، چاپی یه کهم، بلاو کراوه ی سه نته ری لیکۆلینه وه ی فیکری و ئه ده بی نما، هه ولتیر.

عه بدولموته لیب، ٢٠٠٨، ئه دۆنیس- ئه فسونکاری وشه کان، چاپی یه کهم، چاپخانه ی مناره، هه ولتیر.

عه سه کهر، دانا، ٢٠٠٩، مانا و ده لاله ته شاراوه کانی ده ق، چاپی یه کهم، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی.

غه مبار، که مال، ٢٠٠٨، به ره و جیهانی چهنه شاعیریک، چاپی یه کهم، بلاو کراوه ی ئاراس، هه ولتیر.

که ریم، محه مه دی مه لا، ٢٠٠٤، دیوانی گۆران، بهرگی یه کهم، چاپی سییه م، چاپه مه نی گهنج، سلیمانی.

که سه نه زانی، بوشرا، ٢٠١٢، ئاستانه ی سه به نی، چاپی یه کهم، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی.

گهردی، و: سه ردار ئه حمه د، ٢٠١٠ تیۆری ئه ده ب، شکر ی عزیز ماضی، چاپی یه کهم، چاپخانه ی ماردین، هه ولتیر.

له تیف، حسین، ٢٠٢١، عه قلی شیعی، چاپی یه کهم، چاپخانه ی سه رده م، سلیمانی.

مه لا، ئه حمه دی، ٢٠٠٥، شیعیر ته نها هه ر بنه مایه، چاپی یه کهم، بلاو کراوه ی ئاراس، هه ولتیر.

نادر، ئه دیب، ٢٠١٤، گه پرانه وه بو مائی یه کهم، چاپخانه ی حاجی هاشم، بلاو کراوه ی ئه کادیمیای کوردی، هه ولتیر.

مه لازه ده، رپیوار محمد، ٢٠٢١، زانستی ده ق له ئه ده بد، چاپی یه کهم، ناوه ندی ئاویر، هه ولتیر.

٤- شیوازیکی تر له بهرکاره یئانی زمان لای شاعیر بریتیه له چری و کورتیری له پسته دا. به کاره یئانی زمانی ته له گرافیه، به شیوه یه ک هه ندیکجار پسته کان له وشه یه ک یان دوو وشه زیاتر نین.

٥- تایبه تمه ندیه کی تری شاعیر له به کاره یئانی زماندا بریتیه له گۆرانکاری کردن له تۆبۆگرافیای شیعی له پینگه ی زمانه وه زهینی خوینهر بجولینیت و په یام و بو چوونی خو ی بگه یه نیت. به م شیوه یه هه لویتست وه رگرتن له وشه به خشی نی مانای جیاواز به وشه له به ره مه یئانی ده قی شیعی دا. هه ره ها وشه ی له واتا فره نه نگیه که ی خو ی دامالیوه و واتایه کی زهینی به بهر وشه کان کردوه، که له ئه نجامی به یه که وه به ستنی وینه کان له گه ل یه کتری وینه زهینی که و واتای وشه کان روونتر ده بیت.

٦- جگه له م تایبه تمه ندیه نه هه ندیک شیوازی به کاره یئانی تری زمان لای سه باح په نجلده بریتیه له هه لوه شانده وه ی وشه بو پیت، تیکشکاندن پپوه ندی واتایی وشه کان له ئاستی پسته دا، واته شاعیر له شیعیره کانیدا گه مه به زمان و وشه و پسته کان ده کات، به جوړیک له ئاستی پسته سازیدا گرنگی به جوړیکی پسته داوه ئه ویش پسته ی کراوه یه.

سه رچاوه کان

زمانی کوردی
کتیب:

ئه حمه د، سافیه محه مه د، ٢٠١٣، لادان له شیعی هاوچه رخی کوردیدا، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولتیر.

بو لی، غه مگین، ٢٠١١، ئه ده ب وه ک به شیک له رۆج، چاپخانه ی رۆشنییری، هه ولتیر.

حسین، سالار که ریم، ٢٠٢١، نووسینی ئوتوماتیکی له شیعی نویی کوریدا، چاپی یه کهم، چاپخانه ی سه رده م، سلیمانی.

حه بیب الله، جمال، ٢٠١٣، ده روازه ی شیعیر ناسین، چاپی یه کهم، چاپخانه ی نارین، هه ولتیر.

حوسین و نازم، هیمداد و سه نگر، ٢٠١٨، رپیازه ئه ده بییه کان، سیروس شه مسیا، چاپی یه کهم، ده زگای ئاویر، هه ولتیر.

مه‌نتک، حه‌مه، ٢٠١١، سووریا لیزم له ئەده‌بی نوئی کوردیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.

نامه‌ی ئەکادیمی:

ئه‌حمه‌د، که‌ژاڵ حه‌مه‌ ئەمین، ٢٠١٠، بنیاتی هونه‌ری له‌ شیع‌ره‌کانی فه‌ره‌یدوون عه‌بدول به‌رزنجی، نامه‌ی ماسته‌ر، سلێمانی.
طه‌، هاوکار مامنه‌د، ٢٠١٥، قه‌ده‌غه‌شکینی هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا باشووری کوردستان ١٩٩١-١٩٨٠، ماسته‌ر، کۆلیژی په‌روه‌رده‌، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر.

گۆڤار:

خه‌یات، ئاری عوسمان، ٢٠١٩، خه‌ون وه‌ک ده‌رکه‌وته‌ له‌ به‌رده‌م هه‌لچوونی منی شاعیردا پروانییک له‌ کۆشیع‌ری خه‌ون واخۆی گێرایه‌وه‌ی سه‌باح په‌نجده‌ر، گۆڤاری باران، ژماره‌: ١١.
ده‌ون، ٢٠١٠، که‌پۆکه‌کانی ئیستاتیکی ده‌ق له‌ شیع‌ری هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا، گۆڤاری ئاینده‌، ژماره‌: ٩٣، بلاوکه‌راوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
په‌نجده‌ر، سه‌باح، ٢٠١٣، سه‌رنجیک سه‌باره‌ت به‌ ئەزموونی شیع‌ری سه‌لاح‌ شوان، گۆڤاری هه‌نار، ژماره‌ ٨٧، سلێمانی.

په‌نجده‌ر، سه‌باح، ٢٠٢١، خاله‌نه‌دی، گۆڤاری دیوان، ژماره‌: ٣، چاپخانه‌ی شه‌هاب، هه‌ولێر.
پۆسته‌م، ئاری عوسمان، ٢٠١٩، سیماکانی ده‌رپه‌رینه‌گه‌رایه‌ی له‌ شیع‌ری سه‌باح په‌نجده‌ردا، گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی، ژماره‌: ٤٣، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر.

قادر و ئەحمه‌د، سه‌باح په‌شید و بروا په‌سۆل، ٢٠٢١، فه‌ره‌ه‌نگی ئاوه‌زی (عه‌ق‌لی) ئەو بو‌ارانه‌ی شیک‌ر‌ده‌وه‌ له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌گه‌ن، گۆڤاری زانکۆی گه‌رمیان، ژماره‌: ٣.

سدیق، ئارام، ٢٠١٠، شیع‌ر و توانای په‌نه‌انکردن لای سه‌باح په‌نجده‌ر، گۆڤاری هه‌نار، ژماره‌: ٥٦.

عه‌بدولواحید و مه‌دی، ئازاد و فاتح، ٢٠٠٨، زمان‌ی شیع‌ری له‌ نێوان ئەزموونی شاعیر و ئیستاتیکی ده‌ق‌دا (نالی وه‌ک نموونه‌)، گۆڤاری زانکۆی سلێمانی، ژماره‌: ٢٤، سلێمانی.

عه‌لی، زانیار مه‌حمود، ٢٠١٥، شیع‌ر و زمان، گۆڤاری پامان، ژماره‌: ٢١٩، چاپخانه‌ی خان‌ی، ده‌ۆک.

مه‌حموود، ئافیس‌تا که‌مال، ٢٠١٣، وێنه‌ی هزری و ئاوازدار‌ی و لیک‌دانه‌وه‌ سایکۆ زمانیه‌کان پۆمانی (جه‌مشید خان‌ی مام‌ی به‌ختیار عه‌لی وه‌ک مۆدیل‌یک‌ی جیهانبینی کورد، گۆڤاری زانکۆی سلێمانی، ژماره‌: ٤٢، سلێمانی.

مه‌نتک، حه‌مه‌ مه‌نتک، ٢٠١٩، شیع‌ر له‌ نێوان خودیه‌تی تاک و ئەوانی کۆدا ده‌قی له‌ (کتیبه‌خانه‌ی تاییه‌تی بابه‌ تاهیردا) ی سه‌باح په‌نجده‌ر به‌ نموونه‌، گۆڤاری باران، ژماره‌: ١١.

پۆژنامه:

ئیرشاد، محمد په‌زا، ٢٠١٤، ژان لاکان زمان و ناخود ئاگا گه‌توگۆ له‌ گه‌ل (مه‌مه‌د زه‌یمه‌ران) پۆژنامه‌ی هزر و هونه‌ر، ژماره‌: ١١٩.

په‌واندزی، سه‌دیق سه‌عه‌ید، ٢٠٢١، له‌ نێوان ستایلی شیع‌ری و ئەزموونی شیع‌ریدا- له‌باره‌ی ئەزموونی سه‌باح په‌نجده‌ر، پۆژنامه‌ی خه‌بات، ژماره‌: ٦١٢٢.

هه‌ژه‌بری، ئەنوه‌ر، ٢٠١٢، بۆ ده‌بی شیع‌ر ساده‌ بی؟، پۆژنامه‌ی هزر و هونه‌ر، ژماره‌: ٢٢.

زمان‌ی عه‌ره‌بی

نامه‌ی ئەکادیمی:

الرشیدی، نواف الحمیدی، ٢٠١١، الصورة الفنية في سامة بن منقذ - الموضوعات والمجالات، ماجستر، الاداب و النقد قسم اللغة العربية وادابها، جامعة مؤته.

زمان‌ی فارسی:

کتیبه‌:

داد، سیما، ١٣٩٥، فرهنگ اصطلاحات ادبی- واژه نامه مفاهیم و اصطلاحات ادبی فارسی و اروپائی تطبیقی و توضیحی، چاپی (٥)، ناشر مروارید.

ئه‌نته‌رنیته‌

زمان‌ی کوردی:

عبدالله و عیسی، ئەحمه‌د مه‌حمود و هاوژین صلیوه‌، ٢٠٢١، بنه‌مای هونه‌ری له‌ کورته‌ شیع‌ره‌کانی (مودریک ژاالی) دا گۆڤاری پاپه‌رین، ژماره‌: ٨.

<http://JUR/php.index/krd.edu.uor.journal/>

مه‌لا، ئەحمه‌دی، ٢٠٢١، باجی جیانووسین، ئەزموونی سه‌باح په‌نجده‌ر.

<http://cultureproject.org.uk/Kurdish/ahmed mala/>

زمان‌ی عه‌ره‌بی:

عمامه‌، خوله‌، ٢٠١٨، مفهوم الادب عند ترفیتان تودورف.

<https://www.aljazeera.net/blogs/24/12/2018/>. مفهوم الادب عند

ترفیتان تودورف

ملخص

لغة الشعر هي أحد العناصر الرئيسية والأساسية للشعر، الشاعر يتعامل معها بطريقة خاصة وباستخدام طريقة خاصة يخلق لغة خاصة فيها، يظهر خبرته وموهبته من خلال اللعب بفن اللغة، ولهذا السبب اللغة في مجال الشعر هي من خلال جماليات الشعر مع تمثيل الكلمات. (بناء اللغة في قصائد صباح رنجدار) هو محاولة لتسليط الضوء على اللغة الشعرية للشاعر

يتكون البحث من جزأين: الجزء الأول بشكل عام تم الحديث عن اللغة بشكل عام ولغة الشعر والروابط الخاصة الجزء الثاني تم صنعه في إظهار تخصصات اللغة الشعرية لصباح رنجدار. في النهاية، تم عرض النتائج التي حصلنا عليها ببعض النقاط. في وقت لاحق، تم تقديم قائمة المصادر المستفيدة من هذا البحث. الكلمات المفتاحية: بناء اللغة، الشعر، الخبرة، صباح رنجدار، خاص.

Abstract

The language of poetry is one of the main and fundamental races of poetry. The poet is dealing with him in a special way. By using a special way, he creates a special language in it. He shows his experience, talent, and skill by playing with language materials. That is why the language in the field of poetry is by the aesthetic of poetry with the representation of words. Language building in Sabah Ranjdar's poems. It is an attempt to highlight the special side of the poet's language by the poet.

The research has been made in two ways. The first part in a general way talked about language. The poetic language and the special ties have been opened. The second part has been made in showing the specialties of the poetic language by Sabah Ranjdar. In the end, some points showed the results we got.

Key words:(Language building, poetry, experience, Sabah Ranjdar, special)